

C272.

5959

N. raste nutikad naesed
elik

Laulupidu kontwöörad.

Wilken-lustinus.

Wanemuise
nõutelawa
✦ TARTUS. ✦

134

Eesti Üliõpilaste Seltsile
Wanemuise näitelawa poolt.

Kirgaste rutinad naased
ehk
Laulupidu kontwõõrad

Kalgamäng lauludega 3 wautuses

H. Wilkeni ja O. Justinuse
järele
K. A. Hindrey

Gustav Michaelesi muusikal

.114839

Wanemuise näitelawa.
November 1910.

Csalised

<u>Kuusmees Kalemann</u> , alevivanem	} Ku-
<u>Mjest</u> , apteker	
<u>Komask</u> , pagar	
<u>Adelle</u>	
<u>Salme</u> } nende naesed.	} ust
<u>Reet</u>	
<u>Hans Walk</u> , Kalemanni õe poeg	
<u>Ellist</u> , insener	
<u>Pr Soltmann</u> , Kuld-Kulle vööraste-
maja omanik Tallinnas.	
<u>Anna</u> , tema õetütar	
<u>Reet</u> , kirjutaja	} Parust
<u>Karbe</u> , rättsapp	
<u>Taanrike</u> , habemeajaja	
<u>Pruts</u> , hoovipoiss } vöörastemaja	} teenijad
<u>Roosi</u> , loatüdruk }	
<u>Nommik</u> , laulja kaulupidul	
<u>Kala</u> } kuuks naes teenijad	
<u>iitly</u> }	
<u>Keevlepoiss ja teised</u> .	

Kõik need inimesed
 elavad Tallinnas
 ja nende perekonnad
 on suurel määral
 ühendatud.

Esimene vaatus

1. etendus

Koor

Kõikumata, vaarumata
Keegelbaanil seisame,
Kiirel käigul vaaramata
Kuulised me pillume
Kellest võitja saab meil täna,
Loorberit me põimime
Tema ja teda uhkelt.
Matadoriks hüüame
Sellepärast nagu kalen
Wapralt pillub iga mees,
Waimu pooldest on me aken
Igaast teisest kaugelt ees.

Kata. Küll need aga täna jälle veere-
mängul miravad

Netty. Ande pildumisel on nad alati
nagu arust ära. Täna jookvad nad ka-

qum weni

Kata. Pillajad misugused!

Netty. Koh, on ju kõik jounad mehed,
wõivad seda enesele lubada!

Kata. Ehk saame meie ka hää jootraha

Adelle [Katale] Kuulge, Kata!

Kata. Saawakene! Kaupmehe pruua! Ko-
he kutsun ma härra Kalemanni.

Adelle. Pea, pea! Mu mees ei pruugi
teada, et ma siin olen. Säh! Et sa suud
pead.

Kata. Tohoh! Ferwe rubla.

Adelle. Kata, sa oled tark tüdruk, ütke &
mulle, mis tähendab see uus klub sin, mille
järele meie mehed kõik nagu arust ära
on?

Kata [naerab] Ah see! Tee mõtlete, Maru-
meeste "klubi" pääle Oi, see on mõnikord
nii naljakas, et naera ennast kas wõi kiin-
rakas.

Adelle. Aga see nimi ajab päris hirmu pää-
le.

Kata. Ei midagi! Olge päris rahulik,

maru mehed on päris taltsad mehed.
Adelle Turul olevat ju ometi üks meist
 suure laterna katki löönud. Kõnel-
 dakse koguni, et see minu mees olevat
 olnud. Meid naesi hirmutab see lugu
 üsna. Kas sa mulle mitte mõnda
 kohta ei või näidata, kust ma näha
 saaksin, mis nad õige teevad.

Kata. Tulge minu tuppa, säält võite
 kõige päris selgesti näha. [Keeglibaanilt
kostab hürna]

Adelle. Mis see mõrgamine tähendab?

Kata. Nad viskavad ande päale. Nüst
 on keegi praegu ani võitnud! Nad tu-
 lewad koha sua

Adelle. Püttu, vii mind omma tuppa.

2. stendus

Kalemann, Ujest, Komask, teised
härivad, keeglipoiss

See oli ometi partu

Kolm kuuli nagu maru
 Prauh! ihaksa üks pikali

Küll Kalemann on kau

Küll vanamoor mul rõõmsustab
 Kui hääl mul taas kuulutab

Koor

Halle neine! Halle neine!
 Halle neine! Halle neine!

Komask

See keeglipaan om peris koll

Om kõver eгат kanti

Ja eга kōrd näib muu pall

Kui nõiet vastu panti

Ma viska nägu meester mees,

Kuid seisma jääve muia ees

Koor

Halle neine! Halle neine!

Halle neine! Halle neine!

Komask

Ühensast kuulust sätse vastu

banti, see on ju loomuvastane

Kalemann [keeglipoisile] Sä, Kisti

siin on sinule ka midagi. Ja

kaav kõvale ja teida ennast

Keeglipois Tänan väga, kaupmehe

härva

Kalemann. Koh, apteker, kas näged, mis

sugune mees ma olen ja, minu

se vastu ei saa keegi Aga te

mind alles Tallinnas nägema

Kuuldas ma sääl wiskas in. Suurepäraliselt
Komas Trai niind jälleki oma Fallin-
nege uhkuste. Kuru ei ole ku alampe
kotus ~~emere~~

Kalemann Oige. Kuru on omawohalt
linn mis linn

Komas Om ka

Kalemann Kui ta ka nõnda suur ei ole
ku Fallinn.

Komas Tal ei ole seda wajak.

Kalemann Ja ära eksida sun ka ei saa,
hob waudtee raha jääb ilusasti tasku,
ja woorimehi näeb mere rahwas ainult
unes.

Uigesti Kuule, kui õige laulupiduks sin-
na seidakas.

Kalemann Ferme Kuru. Oi, see oleks
uhke Fallinn saaks ometi Eesti tähtsa-
maid mehi näha. Aga küll sus ka
tee midagi näeksite! Mina tunnen
kõiki neid kohti sääl väga hästi!

Komas Waadexette, et täampe jäl-
le mitte liigä hullas ei jää. Toisepäew

tulli ma alles kella kümne ajal kodu.
 Mis iivahat meist peas mõtleme.

Kalemann Noh, sina oled mul ka ^{riid} oige
 maru mees.

Komask Ulepää on üleüldse peursiltu,
 et ma saast mõllu iten tee. Seitsme
 kuu eest alles surre muu õndsas poolwelle
 ämm ävä.

Kalemann Mis sa ämmadest lüüsed.
 Täna oleme rõõmsad ja joome et rünnad

(õiguvad. Lase lennata) [Laulab laulab
 väraini] Halleluine! Halleluine!

Kõik [Laulavad kaasa] Halleluine! Halleluine!

3. etendus.

Hans pärast Ellist

Hans [laulab]:

Ma olen mees, mul habe koidab.
 Ja julgus pausub unna sees,
 ja armastus säääl kõrwal loidab.
 Ma olen ikka päris mees!
 Kui kahjuks ka mu keha pikkus
 Keel kõrgemaks ei ulata,

Üks base minu mehelikuis
 Et koolipoiss ma, unetu
 Ma suitsetan ja wotan napsi
 Ja kawat wotku greeka keelt,
 Kuud taewas kaitsku tütarlapsi
 Kad on mul kangest mööda meelt
 Oh Anna, Anna, Annaxene,
 Oh oleks minu oma sa
 Ja ma su armas mehekene,
 Mis sest, et koolipoiss weel ma!
Hoans Mu hing on armastusest täidetud,
 murest rõhutatud ja kirest piinatud!
 Ma armastan, armastan ühte taewa
 inglit. Kuud see ingel on Tallinnas ja
 mina olen Kurus. Kahjuks pean ma
 oma tundeid wõyama, sest kooliõpi-
 laste wastu on aadel ja ämmadel
 alles luga palju kõiksugu eelarvamisi
 olemas. Kuud ma näen teda weel kord
 see on kindel, ometi kord helgib mul-
 le üks lootuse kiir, onu Kalemann peab
 mulle seletama, kuidas minu ingli pilt
 tema raamatule wahetele juhtus. [Waatab

pilti kuulatab kas keegi ei tule]
Ellist [tuleb] Hei, noorehärja, mis teed
 sinu kuulata?

Hans Ai! Ai! - Ah teie olete härja
Ellist.

Ellist. Skuidugi mina [kõtab pildi ter-
 ma käest ära] Ja kes siis see on?

Hans Silmapilt andke see pilt mul-
 le tagasi.

Ellist. Ja kui ma seda mitte ei tee?

Hans. Siis kutsun ma oma onu

Ellist. Kas ma teda ise ei peaks kutsu-
 ma?

Hans Jätame päale. Nõndavisi on
 mu seisukord parem.

Ellist. Siis palun seletada, kuidas
 see pilt teie kätte on juhtunud

Hans. Olgu siis! See ingel on see ingel
 keda ma armastan ja jumaldan

Ellist Edasi.

Hans. Edasi ei ole enam midagi

Ellist. Siis kutsun ma paremi ometi
 härja kalemanni, ehk parandab see

teie mälu.

Hans Ei ole tarvis, mälu on juba paranenud.

Ellist Kust te selle pildi saite?

Hans Peep see saladusline märk ongi. Te teate, et ma Tartus gümnaasiumis käin. Ilmaval aastal saatsin oma pruuga Tallinnas mööda. Ja sääl õppisin ma teda tundma. Üks tüdruk, ma ütlen teile, üks tüdruk!

Ellist Pahustage ennast, noorsant. Ma tunnen seda jumalannat pühalikult, nõnda et teil tarvis ei ole tema kылdamisega vaeva näha.

Hans Kuid sai kord see õnn osaks, et teda ühes väikeses asjus aidata võisin, ja ta vaatas mulle selle eest naisuguse pilguga otsa, naisuguse pilguga, oh -

Ellist Ho, no, no. Mitte nõnda palavalt!
- Kas see kõik on?

Hans Paraku. Ma sain küll tema adressi teada, kuid järgmisel päeval pidin ma juba ära reisima ja arvasin

juba, et kõik möödas on, aga õnne
 eila, kus ma onu paberites muusikis
 - palun, milles muusikus Kuus muus
 - kida võib - äkki leian ma selle pildi
Ellist Imelik!

Hans Ja pildi kõrval laadikus oli muus
 tuntud kaelarätt, üheksa eegeldatud
 rahakotti ja 12 paari wäljaõmmeldud
 hommiku kinga - mustid

Ellist Ja siis veel päalkiri [Loeb pildim
päält] "See truu Anna"

Hans Sellepärast ma selle päevapildi
 ära võtsingi ma paari ühe teise ase-
 mele

Ellist Kas ehk söber Kalimanni niusi-
 gune salakütt peaks olema? (Noh, sin
 panen ma talle küll rauakese jalga).

Hans Aga nüüd ütlege mulle, mis see
 ligusis ühti teesse puutub?

Ellist Wäga palju noorsant minatark
Anna on ühe isiku õetütar ja sellest
 isikust loodan mina jälle omalt poolt,
 et ta warsti minu naeseks saab.

Hans [langeb põlvveli] Kas tõesti Onu!
Palun teie õnnistust.

Ellist. Kui kangelt ma paraku meel
ei ole. Minu poovit on üks ja minna
olen väene insener ilma kindla koha-
ta. Kui raudtee tööd siin lõpetatud on,
sis istun ma jälle kuival.

Hans [Püsti tõustes] Sellepärast vaatata
mata tunnistan ma teie õnnistust
kättesaaduks. [Deklamatsioon]

„Kui kalendid me kangest kindlast
kannatame, kuni kord meie kaks
ka vumaks maesi saame“
Oma kuuletus.

4. etendus

Õndised, sus Adelle

Adelle. Mis siis sel noorehärjal jälle
sääb käes on?

Hans. Pagana pihta, tädi!

Ellist. Armuline proua on ka kord
männimehi vaatama tulnud? Wäga
lõbus seltskond! Mis?

Adelle. Wäga lõbus. Pärs suurlinna

laadi. Muudugi. Teie olete ju ka tema
asutaja!

Ellist. Palun vabandada, aga teie abi-
kaasa on sääljunes ka palju tänu
arvateinud.

Adele Ja, minu Peeter teenib waga palju
tänu. Aga kes see ilus tütarlaps on?

Hans Arge mind ära andge

Ellist See tütarlaps? - Ja see on üks
tütarlaps, ja - aga, päris tähtsuseta

Hans See on ainult härra Ellisti
proua.

Ellist Mis?

Adele Soovin õnne! Loodetavasti
rikas?

Hans Määratu rikas! Pikka wõraste-
maja omaniku proua Soltmanni õest-
tütar. Kuld-kulli wõrastemaja on
terwes ilmas kuulus.

Ellist [tahab temal timakat anda]

Hans [põrkab eest ära]

Adele Sus lahkute vist küll warsti meie
junest. See saab raske lõik olema -

marumeeste "klubile" [Hansu poolle] Tule
kaasa, Hans, tee pääl tahaksin ma hää
meelega teada saada, mis sa sun
õige otsused

Hans [Ellistile] Tänan Teinekord ai-
tan teid. [Wotab Ellisti küest pilde]

Adelle. Noh, kas tuleb kord?

Hans. Tulen, tulen, tädi

5. etendus

Ellist Kalemann Ujast Komask
ja teised, pärast Kata

Ellist Waata kus wõrukael! Paneb
mind kõige halvemasse seisukorda.

Kalemann [tulib]. Tere tulemast, pää-
lik!

Ellist. Noh, mis marumeeste klub
teeb?

Kalemann. Juba ametis!

Ellist. Palju mehi koos on?

Kalemann. Uheksa.

Ellist. Noh, sus paneme ninad täis.

Kata [kuyaga] Hõrra Ellist, teile too-
di kiri. [Ara]

Ellist. Hümanism on me. Ootasin juba mitu nädalat. Lapsed, sinu selle kirja sees on minu saatus. Loodame, et ta midagi hääd toob.

Kalemann. Võtame muusikaga osa [Laulavad kaasa]

Ellist [-leeb]. Rõõmustan teade. Siinmistused väga hääd, sissesaadetud muudelikud kõnede poolt, mida saanud. Kaheksimehe võistluse saast ole teie koha omale saanud. [Ühemeelselt]. Hurra, lapsed! 'Ela õnn! Külwake kollasid ja helistage lillesid! 5000 rubla aastas. Ma olen miljonär!

Kõik. Soovime õnne.

Ellist. Täna, täna, lapsed! Ma tean, see kõik tuleb südamest! Teie pidite ma aga enam kaasa ei saa teha. Suur masinavabrik, kuhu ma koha sain, nõuab, et ma homme/hommiku sääl olen, ja nüüd panen ma oma asjad kokku ja sõidan järgmise rongiga Jumalaga sus ja nägemiseni! [Ära]

[Kõik vaatavad üksteisele pahandatult
otsa]

Komask. Noh, mede päälis on nüüd
mõrkan

Ujest. Jah, ja ma arvan „marimeeste“
klub on nüüd ka otsas

Kalemann. Aga lõpetame asja õige ühe
toreda tembuga!

Ujest. Kalemannil on õigus. Midagi
päris toredat paneme toime

Komask. Peksame sõvaht läbi

Kalemann. Ei, ma tean midagi
paremat. Juba mitme kuu eest ole-
me nõuu pidanud, kuidas õige päris
põhjalikult, päris ni kontidemi marulit
võiks teha. Et seda seen Kurus ei
või teha, see on selge. Seda keelab ju-
ta meie süsas. Ja naesed ka. Aga Tal-
linnas ei tunne meid keegi. Sõidame
laulupidule.

Komask. Waate vaibet!

Kalemann. Sõidame sõbra Illustile
senna salaja järele

Komask See on küll mõte mis mõte
Kalemann. Ja siis -

Kõik Siis aga laseme!

Kalemann. Naestele hüskame midagi
 ette.

Komask. Seda ma mõista õige laialt

Kalemann Siis wõi ma teid teatri,
 Metropoli, Anlagidele -

Kõik Igale poole!

Kalemann. Sa tuleid ometi kuusa, Ko-
 mask

Komask. Mul on õiguseperast küll lei-
 näsig, aga seantse asja man ole ma
 ixi üten.

Kõik Dawa Tallinnasse!

Kalemann. Ikka edasi, päris Pausi
 moodu [tantsib]

Komask. Tallinna linnä õiehv! Waat'
 sest saan omety rõõmu. Aga saäl peab
 õige ettevaa teme, et na saäl Tallinnan
 sul mitte wiquat ei mänge Medesuguste
 meiste wastu olewet na seantse imeliku.
 Õsiaräms naisterahwa olewet seantse kiskja.

Mea pigiste silmā kinni, mea meride
 pääle ei wauteki. Ole küllät nõu saa-
 ma, ku wanderselli ametin olli Oh sa
 wumäne wiger, om ne tidrukku mu't
 küll minäpidi medänu.

Komaske laul

1) Annastuses om mul palle
 Annetuse juhtunust
 Ole ennäst mitu korda
 Üleni lamerinu
 Ah mu nõu see olli kindel
 Aius ja puhas üleni
 Aiga seantsest auusast meelest
 Luga wätra hooliti
 Oli peris karsklane,
 Lamba wainse meelega
 Kemia du otsime,
 Südant na ei silmitse
 Suajal latsest saadix
 Annastust es näe ma
 Ja säs pidi mea lõpus
 Mõndasama leppima.

2.)

Tartus oli mul iuts Leena
 Köögimansel oli ta
 Küll ta mõistus armastada
 Paremini kui praadida
 Oh küll oli Leena armas
 Oma karbonnidega
 Ja ma oles naises wõtan
 Temakõrva meelega
 Kuid kord juhtsi hulema
 Leenat õhtu wastama
 Aknast paistis wärgu kaks
 Mäsu kaine, laks ja laks
 Jätsin maha Tartu Leena
 Jätsin ka ta karbonnad
 Mis mul armastusest iksi
 Kui saab teine musud, praad

3.)

Willändin mul oli Anu
 Oli see iuts inglise
 Igatpidi sile, mahe
^{Silte} Ammet poolest embleya
 Rude ollime tal willast
 Ja ka ilust lõhna man

21.

Peenemini lehkas see kuu
Tartu Leena praepann
Aga mes ma aravai
Kuita muu pruudis sai
Kõik ta ilu kätte /ä'ä
Kui said lämbelt maadate
Amba, juusse, silmakulmu
Hõlpsit kõik ja kehake
Kõik korsetusse tästopit --
Mina pühkse mineme

4/

Põrnused ma künke temal,
Kette, kendid pressesid
Ja kuu õhtul pimmes läe
Meesu temal tendchenit
Aga must oll katu heng
Ja ta armastus oll mäng
Kõik mu kingitusi wõtt
Ja kus Luudas putru lätt
Sis ma laitsi wumsepruudi
Oles see ka kadunu
Temast mu suurem nuhtlus
Best tast sai mu küliluu

Mundatus

6 ständus.

Adelle, Salme, Reet, naesterahwadKõik Ei, ei, seda ei tohi olla!Salme. See lähel tõesti liial!Reet Kus ugust märki me ei teele! Paat-
kuda ei lase.Kõik Mitte ialgi!Adelle. Bravo, mu pruud, mu see
edaskestas ei tohi. See maru mees teie
klub, see ajab meil kõik rahva alavust
välja.Salme. Kuhu jääb perekonnale
luule selle hirmsa purjutamise juur-
usReet. Kae titusest.Salme [vihaselt] Pruua pagarmeister,
mis te enesele lubate?Reet. Koh, mis sus?

Adelle. Iha käsin tana tee suovil
salaja klubis. Missugust juttu seal
küll meie mehed ajasivad! Oh sa
taevas! Kaljad- ma ütlen Teile Kaljad!"

Piet. Kas nad ikusad olivad?

Adelle. Väga ikusad.

Piet. Kas mäed! Missugused asju ei ju-
tusta mulle kamask mitte ial.

Adelle. Nüüd peab kindlasti selle vas-
tutulesartuma. Nüüd asutame meie
naesed ühe vastuklubi.

Kõik. Asutame, asutame!

Adelle. Ma olen salaja juba kõin-
dewalmistanud, olen usegi põhjus-
kiva kokku seadnud. Sun ta on!
[Paks raamat pääl king]. Seltsi mi-
mi on. Kõin naestesoo kasvatuse
ja meestesoo witsutuse selts! Blagu.
Kõin nutikad naesed.

Kõik. Blagu.

Piet. Kõige päält omunge nüüd ko-
du, waudane nature wirtschafti jä-
relle ja tulge siis koke tagasi. Ma

jään suu ja tahan aptexri ja kaup-
mehe prouadega asja üle nõuu pida-
da.

Adelle Pidage, mu prouad! Kune
kannan ma veel teile mere töö
põhjusmõtted ette. [hüüab] Hans.
[Annab raamatu tema kätte]

Laul kooriga

Adelle Me meestel pole õigust meind
Kui söök neil haad, et haadku
suud

Ei meind neil nõuda meid väest
Kui muret nende köhu sest
Kuid kui neil söök see kodu aae
Ja süge koju nad ei jae
Haad kõrtsi ära ronivad
Küll neile tuhvlit näitavad
Sis Kuru nutivad naased, ja
naased, ja naased.

Kõrk Sis Kuru nutivad naased neil
tuhvlit näitavad
[Alarsivad]

Hans Ei surka neil sus nõeluta

Ja säre jääb ilma nõobita,
 Et saapad ringalini saa
 Keel püksid lõhki põhjaga
 Ei pääse öösel koju mees,
 Sest majavõti seestpoolt ees
 Ja nad teevad uinaku
 Kus tüdruk patju kleppigu
 Küll Küll nutivad naased j. m. e.

Kõik Küll Kurvnutivad naased
 neil tühvilit näitavad.

[Kaased marjuvad Hansi es. Keskest
 ära. Jäevad Reet, Adeli ja Salme]

Adeli Algami sus niid kabiiraaki-
 onsi põhjuskuja üle. Meil on ju
 aega küllalt, sest enne kella küm-
 met nad ei tulla kodu ei tule.

Salme Ja sus pead sa jälle pilka-
 sed ööd üksinda unistama.

Reet Arge ometi ei tulla mu naaksu-
 ge, ega teil rõhuvale ei ole.

Salme. See on ometi tõsi.

Reet. Ei ole. See kõik mitte - me-
 hed tulevad juba.

Adile Tõepoolest! Lapsed, see peab
midagi tähendama.

7. etendus.

Õndised, Kalemann, Ugest, Kõnask
keskelt

Mehed [tulevad sisse, insteere um-
bert kinni, jäävad seisma ja hõikavad]

Lus' lemmata! [Sis lähewad nad iguiks
oma naese juurde ja lewitawad need
iguiks oma moodi]

Kalemann Kuule emeti, Adile, mis
ma keegibaanil mõitsin [Kõneleb tas-
sa edasi]

Peet Koh, see wõis küll asi olla

Adile Ika imestan tõesti, Peeter, mis
wara juba kodus. Sa ütlesid emeti-?

Kalemann Armas tüdrukene, sa tead
ju, kuidas mõnikord lähel Anni
tuleb mõni eksitaw asi wahel. Lase
mulle uttu uus ilukond sisse pan-
kida, poole tunni järele pean ara-
soitma.

Kõlm naest Kuhu siis õige?

Kalemann Tallinna laulupidule.
Meid on telegraafi teel auruõoras-
teks palutud!

Uust, Komask ja muudugi!
Leet Aga Komask, sa oled ju päris
aufgeregt? Mis sina siis õige ära ei
ole teinud, et sind auruõoraks palu-
takse.

Komask [ägedalt] Kõi mis muna ära
olen teinud? [Jasa Kalemannile].
Mis ma siis õige ära olen teinud?

Uust. Ainult kolmeks päevaks
Adel. Kuidas see asi siis nii äkki
ja hulja tuli?

Kalemann Ja vaadake Toimikond
oli juba ammugi meile Kuru
meestele wälja saatnud, aga need
olivad Purusesattunud ja nüü on
nüüd Kuru meeste asemel Puri
mehed sinna sõitnud. Aga nüüd
saadeti meile telegramm, et mitte Puri
~~on~~ lõnehed vaid Kuru mehed
on kutsitud ja nüüd peame mee

Kuru mehed sinna sõitma, et
 Puru mehed mitte Kuru meeste
 mina alt annu Kuru annu Purule
 ei saa

Ujest, Komask. Puru ei tohi Kuru
 annu omale saada. Jal! Me nech!

Kalemann Me peame Kuru röövitud
 annu eest walgastuma

Ujest Jahwoh! kõnet peame kah!

Komask Ja, kõnet peame kah!

Peet Komask, sina tahad kõnelda?

Komask. Ei ma tea üleüldist ümunt
 iten, aga ma ümuse ästi!

Adelle. Terve lugu on niid küll ruma-
 lus, aga igatahes parem kui see ümber-
 purjutamine selle õllist hännaga.

Ujest. Lubage, lubage, õllist on tähtis mees

Adelle [walele]. Kes praegu hulgawa koha
 on saanud ja niid Kuruist lahku!

Ujest. Kas näl, wõi seda teete juba?

Adelle [Salmele]. Praegu teatas mulle se-
 da katar. [Kõrwale]. Ma tean ka veel
 mõneme. Õllistel on ka pruut, üks

preedi ^{to. kants} Anna Soltmann' -

Kalemann [waga kõwasti] Anna

Soltmann' - Ah' - [astub Komaskile
jala pääle]

Adile Kellegi hotellipidaja lese
Tallinnas

Kalemann. Oeh'

Komask [konkab] Mot kus liigu,
astub mul poole kantsu maha ja
röögib esi enne oh' kui mea!

Adile Kas sul midagi waga on,
Peeter?

Kalemann Ei, mitte midagi. [Kõr-
wale] Hirmu ajab pääle [kõwa
häälega] Ruttu, pane mu asjad
korka. Me peame õllust, tahtsin
sitleda üm meestest ette jõud-
ma

Peet [nutab suure häälega] Kolm
päewa ei pea ma sind nägema
Kas sa seda ka ära kannatad?

Komask Ma pea kaela, ka lääk

Peet Te mehed ei mäista saatus

küllalt tänada, et te meid saate!

Ujest. Oi ja, ma tänan küll.

Balme. Sa oled minu aade!

Ujest ja sina minu paalus - paalus tahtsin ütelda.

Adelle. Noh mis siis kaua lobiseda. Tulge, mu pruud, me peame ruttama.

[Naesed ära]

Kalemann. Hoi Anna tema pruut?

See on päris hull.

Ujest. Mis siis õige on, kõnele emati.

Kalemann [kangab püsti ja jaorseb
angi] Oh see kelin, see õlist. Tema on meid naestele ära andnud, sest kuidas teaks mu naene muudu kõin ni selgesti.

Komask. Ära niind edviste. Mida tal sös õige wõis ära anda olla?

Kalemann. Toru! Lugu keerleb mu salajase ristitire ümber.

Ujest ja Komask. Kanäe, wõi temal on salajased ristitired.

Komask ja sös küll, kui sul sala

isilütrid om.

Kalemann. Mis te siis sellepärast
me silmi pööritate?

Komask [sügab pääd]. Sõs om lugu
peris vilets.

Kalemann. Ja mure Adèle on nõnda
armukade, et kuus teist temale vastu
ei saa. Viieistkümmne aastane rist-
tütär lusa tädiga. Ma olen igaveseks
ajaks sisse kukkunud!

Komask. Mea sõidas ära Amerika
poole.

Kalemann. Aga ma olen ja pärs
siüita.

Hijest. Jutusta onneti, ehk võime ai-
duta.

Kalemann. Te teate, et ma suit
noorelt Tallinnasse läksin, kuni ma
pärsust oma Adèle võtsin ja siia
tagasi pöörasin. Mu naene on
pärsinud, aga nüpea kui ma
Tallinnast hakkasin kõnelema, sus lä-
heb ta arust ära. Tallinn on tema

meelest hullem kui Sodom ja Gomorra.
Komas Sedä ta ka om

Kalemann Ja mina ei ole ka mitte
 just see vä' Lott, keda püüdis tema
 vouruste pärast päästeti.

Komas Ei, see oled iki peus maht
 iki [Seejuures tõukab ta Kalemanni kes-
 wasti. Ugesti pöörkab ja selle tõuke mõ-
 jul unsest wälja liukab, kuhu ta tükk
 aega jääb] Kas tead apteker. - [Käwad
 et apteker puudub, waatawad inesta -
 null ingi]

Kalemann. Kuhu siis apteker on jää-
 nud?

Ugest [tuleb läbi ukse lolli naoga]

Komas See inimene ei wõi ka sil-
 mäpilguski paigal susta.

Ugest Ma tahtsin ainult majasise-
 seadet waadata. [Wäike waheaq]

Kalemann Seejuures ei ole mul ene-
 sele mitte midagi ette huta kui ai-
 nult üht väikest rumalust.

Komas Sellest aga arwiteki juba

Kalemann Ma armastasin üht tütarlast -

Komask Tuleb ette!

Kalemann Tema aga ei tahtnud minust ^{mitte} midagi teada -

Komask Ära a'a kõrā!

Kalemann Waid läks kellegile Soltmannile mehele, minu kõige paremale sõbrale!

Komask Ka see seesama Soltmann on wõi tema wend, see Ruwe ja Soltmanni wabrik?

Kalemann Kuudas sa selle päale tuleid?

Komask Noh, ma joo ju Ruwe ja Soltmanni sellest ja ole nõnda üteldes sōs temāge aru hindusen.

Kalemann Tühi loo, need ei ole sugulasedgi - Noh, ta läks siis Soltmannile, minu kõige paremale sõbrale.

Komask Õige, wa ilus sõber!

Uyest Luba! Tase cest naist wotta

ja teise eest raha laenatu, see on see
kõige parem sõprus.

Komask. Kuudas võib illepaar Rume
Saltmanni neli olla?

Kalemann. See on pääri instapuhka.

Komask. Noh, nõnda instapuhka ta
iki küll ei ole, sest ma jaa ju nende
seltersi. Aga ma või temat müüda ka
müüjalt telli.

Kalemann. Mis sa õige alati sellest
lollist Struwest tahad?

Komask. Ei tää, ka ta loll peas
oleme?

Kalemann. Sina oled loll. Pean
ma sulle müüa Struwest või omast
rihtitubrest jutustama?

Komask. Ja ka sa ütleldse sellest
Struwest midagi täid?

Kalemann. Sinule ei jutusta ma
ülepea enam midagi - tule sina
sua, apteker.

Komask. Olgu mis om, aga sul om
selle Rume vastu midagi

Kalemann Mis sus, Boltmann ei teadnud midagi onime tundmustest tema naase vastu ja kui väike Anna ilmale tuli, sain mina kooguni tema ustusaks. Mis meid veel suurt edasi jutustan - aastad läksivad mööda ja sus sain ma äkki teate, et Boltmannid mõlemad ära on surnud ja mingit pärandust jälle ei ole jätnud, ainult süüta lapse ja ühe võlgadega võõrastemaja.

Komask Aga ütles, ku see Puse veel elab.

Kalemann Iks sa jälle sellest Pusest tahad?

Komask Noh, sellest tahtsid sa mul ja jutustada.

Kalemann Kurat võtku, nüüd lähel asi sulle liiale. Kas tahad nüüd päält kuulata või ei.

Komask Täias jah, jah, jah!

Kalemann Väike Anna oleks ka võõrastemaja kaotanud, kui ma mitte ap-

pi ei oleks hakanud. Soltmannil oli
sugulane, noor, kahesasteistkümnede
aastane lesk -

Ujest [kõne võttes] Kahesasteistkümnede
aastane lesk!

Komask Waate raibet!

Kalemann See võttis väärse Anna
ja vöörastemaja oma kätte. Tema usu-
mus ja minu paartuhut rüblä aja
sivad ajal jälle elu sisse!

Komask Ja, ja nüüd?

Kalemann Mis nüüd?

Komask Kuidas on lugu selle
noore lesege?

Kalemann Mis sugune lugu? Tähtis
on praegu Tallinnas vöörastemaja
omanik ja väga auus inimene.

Komask Ah nõnda! See on ju
peris ega päevane lugu.

Kalemann Sina küsisid ju aga ise?

Komask Ah tõra, ma küsisi
kõne järgi.

Ujest Mis pärast sa aga mu kartlik

Uusimaa 1903

37.

oleb

Kalernann Sellepärast et mõle-
maid naesterahivad mu koledasti
tänilikud on. Juba mitu aastat ei
saa ma ennast wäljammeldud
hommikuringade eest kiudagi wä-
si kaitsma. Iga silmapilk ahwar-
davad sohwapadjad, ahjuwarjud ja
kegeldatud rahakotid minu abielu
õnne. Ma wärsen igakord kui post
tuleb, sest kui minu talle nimega
saadetuse kätte saab, siis oleks kogu
lahti.

Uyest Seda olenid sa talle kõhe abju-
ses pidanud ütlemas

Kalernann Küll oled sa tark! Futusta
sina emeti oma naesle noorest hä-
das olevast lesest, kellele sa 6000 rubla
oled laenanud, küll sa siis mäed,
kuhu sa jäed.

Komasik Jah, hädan olenid lesk-
naise na suguse ei salli, esiäranis ku
nee lese noore em.

Ujest Kas see ristitutar siis ilus on?
Kalemann [awab rajutusleena]. Paris pa-
 gana kenu putukas. Sun on ta pilt
 [Otsib paberite seast pilti]

Komask. Mea ole eige maais risti-
 tüdarte pilti päiale

Ujest. Kirs sa pilti sus arwete seas
 pead

Kalemann. Sellepärast et see ainuke
 koht on, kus mu naene mitte muuski-
 mas ei käi. Aga ma ei ole usgi veel
 pilti näinud, naene tuli tuuspa ja sus
 peatsin ma ta rittu ära. [On pildi lew-
 nud] Bähke.

Komask. Mea löö kätt et ta raasike
 Ruwe nägu on -- ta on ju paiss.

Ujest. See on ju Tõnissoni pilt.

Kalemann. Jõhoh, kas ta mõnda
 peaks muutunud olema. Kas olen ma
 pildid kogemata ära wahetanud või
 on Adele - ei seda ei või olla, muudu
 oleks ta juba ammu lahingut löi-
 nud [Paneb paberid rittu tugasi ja

lasek peldi kogemata maha kukkuda]

Noh, küll te teda näete! Oh seda
wõnu, kui me tuleme! Seda vastu-
wõtmist ja kostitamist sus!

Komask Kulle, ka Tallinna ka kilu-
sid em? Meid söö ma eige ää mee-
lege

Ujest O jah, Tallinnas saab tore ole-
ma. Wumaks saan ma ka ometi te-
da näha. Minu paleust!

Komask Tohoh, sul em Tallinna
ka üts tema?

Ujest Te olete ju ammu juba tähele
pannud, mu Palmel ei ole hunge

Komask Mikida tal ei ole?

Ujest Sellepärast otsin ma mujalt
hungest wastukõla ja olen selle ka
leidnud

Kalemann Apteker, sina oled päris
naestekütt

Ujest Aenult kirjalinult. Mõne aja
est leidsin ma ühes Tallinna lehes
kuulutuse, kus üks noor naesterahwas

luulehingelise härraga kirjavahetusesse tahtis astuda. Selleks luulehingeliseks härraks olen minna saanud. Kuid te teaksite, kuidas tema hing minu hingega ihte sulab.

Kalemann Kiyalikult?

Ujest Ainult kiyalikult.

Komask [Oksaesse pääle tähendades]

Kiyalik ühtesulamine! Kruuni lōdwa!

Kalemann Noh, muremaa kui kutsime-koopikaline mark tee tundmiste vahel seisab, muremaa ei ole kuigi veel hädakohtlik.

Ujest Ja kiyutab nime all „Suu Tasane“

Komask Wõib küll tasane lauts olla.

Ujest Ja minna kiyutan „Kalewipoja“ nime all.

Komask Oi sa taewake! Waate raabust!

Ujest Ainult mere hingel armastawad inimest, mis on wälimusel sellega tegemist?

Kalemann Noh, tead sa, hingede ga...

on kogu ka inka nu-nu
 Komask [laulab] Sus hinged lenda-
 vad küll taevasse 'Tukhee' Turme-
 me seda värki'

8. etendus

Endised Hans keskelt

Hans [Kulemannile] Tädi lasib üteli-
 da, et asjad valmis on, vaner on ukse
 es, et härrasid maksale wua

Kulemann Edasi sus, lapsed Ole hästi
 usin, Hans ja wõta inesele alati
 omast omust Kulemannist eesküju

Komask [paneb Hansule käe pää pää-
 le] Noh, mu poig, sõs saab sust alle
 tubli mees Waate ka raasuke henge-
 wenna aptekri pääle ja wõta sellest
 ka raasuke eesküju

Hans [teeb nagu lähew ta ära, kuid
 kuulatab ukse taga.]

Kulemann [tuleb ja toob Komaski ära]
 Ära mu kawa sun patra, waid tule

Komask Oigusepärast omi see muut-
 küll eige murjatu, sest et mu omise

poolwenna ämm ära om suru ja
alle seitsme kuu eest - see tähentab et
Anlagedele lääne ka!

Kalemann Kludugi. Fulle ainult
kord

Kõik [laularvad ad libitum] [Looist]

Niud seadnem sammud kännu sinna

Sis näha saame Tall'na lenna

Saal saab Anlagedele minna

Kus on laialt Tohu alati

[Minema keskelt]

Hoans. Oli ikka päris vää et ma muu-
latasin - uh, naesed tulevad [Kaub]

g. etendus

Adelle, Palme Peet pärast Hoans

Adelle [keskelt] Niud oleme neist kol-
meks päevaks lahti! Niud põhjusmari
katte

Peet. Mis te mõllete veel misuguste asjade
pääle, kus meie mehed (Kuru) aia eest
väljas on.

Adelle. Noh, ega see neile liiga suurt
jookust ei tee.

Salme Hõid veel! Naeruväärt!

Adèle Ma tahaksin päalegi kihla vedada, et terve loo juures mõni vigur on. Need saladuslikud silmapilgutamised ja salamärgid ja sosistamine, ja see hirm, mis selgesti mu mehe näost paistis, see tähendab midagi. Andku taevas, et see midagi halba ei ole. Aga sisemine haal ütleb mulle -

Salme [on pildi kryptuse laua juurest leidnud] Mis pilt see on?

Adèle [vaatab] Ah, kas ma ei ütelnud, kus te ta leidsite?

Salme Siin kryptuse laua juures oli ta maas.

Adèle Nüüd on selge Fönissoni pilt. Me mehed on politika sekka kistud ja lähivad Fallinna mässu tegema.

Salme Kuu kole

Peet Mis lutikas?

Adèle Oh mu aumus, mu Peeter, mu

armas Peeter!

Hoans [astub ette]. Rahustage endist, mu prouad ja armas täde, seekord eksite.

Adelle Hoans! Mida sa tead? Julusta?

Hoans Kui te mind ära ei anna, siis ma ütlen, kuhu teie abikaasad sõitsivad.

Kõik kolm Laulupidule aunuvaoras-
teks!

Hoans Si tule neile meeldige
10. etendus.

Kõik naised peale endiste
Sun me oleme. Sun me jälle
oleme

Adelle Just õigel ajal, mu prouad
Teie olete, meie oleme mahajäetud, pete-
tud inimeloomad. Kas teile ka me-
hed jutustasivad, et nad laulupidule
aunuvaorasteks sõidavad.

Kõik Nii ta on.

Adelle Nad ei mõtlegi selle peale.

Hoans Hännad on praegu teel, et teist

lilla ja lilla lasta.

Kõik Missugune lilla?

Hans Nad tahavad Tallinnas laualt
elada.

Kõik See on kuulmata, on häbemata.

Peet [uttes] Komaski meelitatakse
nad kaasa, tee mees ja apteker

Hans Ja, mu prouad, nii on see
tüüp. Kas te teate, mis see tähendab?
Ühest lõbususest teise õhtu min-
dakse kell 6 välja ja tuldakse hom-
miku kell seitse tagasi. Mänglasse,
joodakse ja need varieteed!

Kõik Oh sa taevane isa, küll on
häbemata.

Peet See on häbemata!

Salme Et tee mees misuguseid
tempa teeb?

Peet Ei, et ta mind mitte kaasa
ei võtnud.

Hans Aga mis takistab teid siis seda-
sama tegemast? Kui mehed ilma
teieta lähivad, siis võite teie ju

ilma meesteta minna)

Adelle [kaisutab teda] Hans tule
mu unnale! Ja, mu pruud, me
soidame araadjatite järele ja ta-
hame neid nende patuelus kätte
saada.

Salme. Aga mee üksinda? Meeste-
rahvad saal Tallinnas olevat vä-
ga päaletinkuvad.

Reet. Hoidke rohkem minne läheda-
le, sus ei julge keegi kallale tulla.

Hans. Arge värisege, apteri pruud,
weel on mehi olemas, kes haawa-
tud süütuse süülitena valmis on
weelgaastuma. Veela! Mina tahan
teie süitel olla ja tulen kaasa.

Adelle. Sinajääd koju, et majajäre-
le walwata.

Hans [kõrwale] Arwad sa? Mi-
pea kui nad uksest wäljas on, lipo-
pan majajärele [Tõstab põhjuskirja ja
laulab].

Oh kilulinn, sa rõõmusta,

elut Müüd tuleme sind vaatama
 em, Müüd traestesugust Kuru
 atoy Saab kättemaksma meestele
 etto Kuis on nad saäl Anlagedes
 Väi teistes tingel-tanglites
 utsem Mis neil saäl löbust pundu jäeb,
 wo to Siis kodus tuhvlitega saab
 jah Kuru mutikad naesed
 - abrihall ja naesed ja naesed
 Kõikjal ja Kuru mutikad naesed
 saary Müüd sõitvad Tallinna, Heirra!

[Eesriie]

Peine waatus.

Wõrastemaja 2 kesrust ja pah. ja
 par. kätt unsed. Uhe pääl Ki, teise pääl
 "ettehõlitud", kolmanda pääl "erakater"
 1. etendus

Pr. Soltmann Prits Nõmmik Luul-
jad

Pr. Soltmann [lilledega] On palnum-
 tuba korras, Prits?

Prits Jah, proua, kolm woodit on sees.

Pr. Soltmann. Pane need mõlemad lil-
 lekimbud laua pääle ja keera siis
 uks lukku

Prits. Nüüd on aga terve maja puu-
 püsti täis mitte wäiksematgi tühja
 nurka ei leia enam.

Pr. Soltmann Nad telegrafisid alles
 tunni eest uuesti. Kui mind mitte sin
 ei peaks olema ja härra Kalemann

oma sõpradega tuleb, siis pane kohe
ankur olut nende tuppa valmis ja
einet ka.

Prts. Teen täp päält [Wib lilled tuppa,
siis tagasi ja keskelt ära]

Pr. Soltmann Et ma ka niipalju
lauljad korteri wõtsin nüüd en nad
mul pärs tülinaks aha, säält nad
tulwadgi. [Lauljad]

Koor

Hõiskawa wõmuga

Oleme teel,

Laulud ja muusika

Käib meil eel

(Kus kaunid meesid

Teie pääl en ees,

Säält püüab misusid

Küll iga mees.

Pöömus pidu teel

Igamehe meel

Müüsedes hõiskame

Musid kõlaga

Pidu elagu,

Edu Besti laulule!

[Pahemale poole ära]

Pr. Soltmann [ust nende taga kinni-
pannes]. Noh, need on esialgu ülu all.
Terve vaat õlut on neil kava pääs
Paariks tunnaks ehk ulatab küind pean
ma rütli tüdrukuga turule minema
muude ei jätku viimati toidupoolest
[Hüüab par. poole]. Anna, toome
kübar ja mantel

2 etendus

Anna, pr. Soltmann, tüdruk
Wimane kiskelt, jääb suure korviga russe
juurde seisma

Anna [paremalt poolt]. Siin, tüdrukene!
Ma pidin neid praegu juba ilma kasu-
ta tooma.

Pr. Soltmann. Ma lähen turule, waata
seni järele, et kõik korras oleks.

Anna [aitab mantlit selga]. Ole päris
julge, küll ma waatan. Mida rohkem
mõllu majas, seda rohkem mulle meel-
dib.

Dr. Soltmann. Et see kellner ka ni-
melt müüd haigeks pidi jääma, see
on küll õige tulinas Kohakontorst
saadetakse meile üks noor poiss
abiks. Sa peab iga silmapilku tuli-
ma.

Anna. Teda ei oleks tarvisgi olnud,
ma oleksin ühes Putsu ja Kooiga ise
juba toime saanud.

Dr. Soltmann. Laps, see ei ole sulle
enam hästi sünnis. Sa oled juba
suur tüdruk ja võiksid peaaegu juba
mehete minna.

Anna [uttu] Toesti? See oleks kena!

Dr. Soltmann [naerdes] Peab toesti ar-
wana, et sa ka ise juba selle päale
oled mõtelnud.

Anna Selle päale mõtleb ju iga
tüdruk.

Dr. Soltmann. Kõh, nii suurt uttu
asjaga ikka küll veel ei ole. Kuid
kes teab, mis sündida võib. Võib
olla, et su ristisõal mõni häa poiss-

mees käepärast on.

Anna. Iha rõõmustan, väga et ma härra Kalemanni tundma saaksin. Ma ei mäleta teda sugugi enam. Aga peigmeest ei pruugi ta mulle tunda. Heest leiame me tüdrukud ise kõige paremini.

Dr. Soltmann. [naerab]. Enmal mis sa unatark kõik ära ei tea. Ota, ma tahan sulle teda otsida aidata.

Anna [est põigeldes]. Ei ole tarvis olen teda juba ise leidnud. Aga sa pead tule ruttama, tädi, muidu ostetakse kõik paremad asjad ära.

Dr. Soltmann. Tõsi, selle oleksin ma peuaegu unustanud! [Tahab minna]

Anna. Ja kui sa härra Ellisti näest termita teda.

Dr. Soltmann. [häbelkult]. Noh, eota, kui ma tagasi tulen, küll sa sus näed. [Ara tüdrukuga]

3. etendus.

Anna [naerab]. Jumalaga, tädi.

53
Mind peitaja ei saa. Nisuguseid asju
ma tunnen. Ega mul ilmasegi
armastaja ei ole, kes mulle ^{kurust} niisuguseid
leuletusi saadab. Kurust? Kes see
küll peaks olema, kes Kurust nimeta
armastusekayastid saadab? Ja vaer,
kui see nimega härra kellest on? Ja
vaatas mulle alati niimelkult otsa.
Küll see oleks häbemata. Ja vaene tüdi
armastab teda niiväga - ja tema?
Klaval on õigus, mehed on liiga kar-
detavad, ma tahan küll parem
oma ustusa nõuu nendes asjades kuul-
da.

4. etendus

Anna. Prits

Prits [Saladuslikult läbi keskkorse sisse]

Nad on tulnud.

Anna. Kes?

Prits. Need kolm härrat Kurust, kel-
lest proua kõneles.

Anna. Kutsu nad sisse.

Prits. Kohe on nad siin. [Ära keskelt]

Anna. Ellist ärgu ratsuigi mulle lähedale tulla. Kohe viskan ma temale ta walehitudkiwad jalgade ette ja ütlen -

5. etendus.

Anna Riit Kirbe Taanime Puts
Pärast Roosi.

Riit, Kirbe, Taanime [laulavad]

Sind teretame, kaunis mees

Sind teretame, kaunis roos

Riit Lõpp!

Anna [waatleb] Näewad aga need ime-likud wälja! Puts! Olu ja eine!

Puts On need aga naljakad koo-
mased. See kuu on ikka küll
päris imelik maakohd [Ära keskell]

Riit Hoowipass ütles, sin oledat üks
wäike toakine -

Anna Meie kõige parem tuba on
teie jaoks valmis. Nisuguste külaliste
jaoks teeme kõik, mis me wõime
Kirbe. Lapsed, sin tõmbavad nad
meil naha üle kõrwade. Jumalaga

[Tahab minna]

Rut, Saameke Sia jaäd!

Rut Ike andsime üksteisele sõna, et
me koos elame ja sa ei tohi putku pan-
na.

Kirbe had võlavad meil uunid ja
küued selgast ära. [Waidkewad]

Anna [korvale] Kuu ma ainult teaksin,
kes neist härra Kalemann on. Tadi
keelas mul ära teda teiste juuresolekul
ustisaks nimetamast. Kiriis ei
tohtivat keegi seda teada.

Rut. Wabandage, preili tuba ei tarvitse
sugugi mitte täielik tuba olla.

Saameke. Kuu me ütleme tuba, sus
mõtleme toolikesi või pingikesi maga-
museks.

Kirbe. Meid on laulupidule aumääras-
teks kutsitud, meie oleme Puri
laulukoori juhatus.

Rut [lob] Üks kann kolm [klopis
gitare peale]

Rut, Kirbe, Saameke [laulavad].

Laulge, kellel andi antud
 Hele sees on vägevus
 Kloppima saab süda pantud
 Kus on laul ja armastus
 Kus armastus

Piit Lõpp!

Anna. Mu tädi andis näsu, tee jaoks
 suurt paljunituba valmis seadida. Se
 leiate säält peened mööblid, sudist kar-
 dinad, pehmed vaibad -

Kirbe [tahab jooksmata pesta] jumalaga!

Piit, Taanicke [hoiavad kinni] Siia
 jaad!

Kirbe [tasa]. Mul on ainult veel nelimeh-
 la 7 kopikat [Tahab jälle jooksta, hoiatase
 kinni]

Anna. Säält tuleb ka tee õlu ja praun-
 kost. (Anna's sissetulevale Piit'sule määr-
 ku ja Rossile ka, et asjad #1 sääle mü-
 daks)

Kirbe Habandage, aga nüü suure kulusid -

Piit. Heie terve varandus on -

Anna. Aga nüü härrad! Kas te meid

kaawatata tahate. Maxsmisest ei wõi
juttugi olla. Fadile on see suureks auuks.
Puts ja Põssu [avavad ukse ja kumarda-
wad] Olge lahked

Puit, kirbe, Jaamike [imestades] Ei
maksu midagi! [Waga rõõmsalt]. Pa-
gana pihta!

Puit [loeb] Üks, kaks, kolm!

Kõik kolm Au ja hulgu sulle saagu,
Südamest ta rõlaagu
Sikka lahkest sunna jäägu
Tuhat kord sul elagu,
elagu!! [ära]

Puts Küll need aga huluwad midagi
elusat kokku! [Põssuga ära]

Anna [naerdes] Hahahaha! Kui mul
mitte auukatust ja tänutundmust
ostusa vastu ei oleks, mu oleksin neile
otse näkku naernud. Herra Kalemann
olewat wanast eige lõbus elumees olnud
Sin wõib nüüd näha, kuidas elu mu-
sukses. Kuuus. inimest wõib muuta.

Puit [luleb ettevaatlikult]. Habandage,

preili, on terve vaat meie pänalt?

Anna Ikuidugi, tehke, nagu oleksite kodus. Toas on ka üks suplemise vann sein-na kapis.

Püt Pärast õnne õlu. [Tahab ära minna]

Anna Palun selmapilguks [Tasa] üks ole, Tee olete see?

Püt Ja, nupalgi kui ma mäletan, olen mi-na see. Hinnu selle terve sõidu ette võtsin [Kõvale]. Kena laps. Silmad on tal pääs nagu sitikal, kui tal häa tuju on.

Anna [südamlikult, annab mõlemad naed] Ma tänan teid õige südamest, et te tulite.

Püt Oh, palun väga, tänama pean mina Saan Purust õnne ka natukene välja maailma vaadata. Säl on muudugi mu igaw-

Anna Iha tean, see ei ole teile armas, kui sellest kõneldakse.

Püt Palun? Purust? Armas ta mulle küll just ei ole [Kõvale] Isearanis, kui ma ei tea, mis ta minul õige peaks taht-ma.

Anna Tadi on mulle kõik ära jutustanud.

Pert Po! Wõimie! See on temast väga ilus
Anna Kui teil aemu oleks, kui waimus-
tutult terve maja teist kõneleb.

Pert Maja ka. See on maja poolt väga
ilus. [Kõwale]. Ei tee, kuidas see maja
selle mõtte päale tuleb?

Anna Tallinnlasi võib luga wähe
usaldada, ütleb tadi, kui sin tee mi-
nu jaoks mõnda korralikku meest teate
- tee käest wõtaksin ma ta tänulikult
wastu. [Kõpustab ja suudleb ta kätt, he-
dab musuräppa ja keskelt ära]

Pert [seisab liin aega juhmilt] Johoh!
[Whistab] Nüüd saan ma aru. Naesed
on ihte meest armastama hakanud
Wist meie ilusat tenout, Saanikest. Ka
Pures jaoks wad naesed kui hullud
talle järele. Sin võib ta weel õnne lei-
da! - Aga nüüd nutu jälle tuppä, mul
on kole jänu. [Laulab] Au ja hulgas
sulle saagu jne. [Ära tuppä]

6 etendus.

Pr. Soltmann Ellist Adelle Salme
Reet Pats Roose

Pr. Soltmann [keskelt]. Alles praegu ol-
te siis tulnud ja esimene käin kobe mi-
nu juurde. See on teist ilus Aga mis me
nüüd teeme, ühtegi tihya tuba ei ole
enam.

Ellist. Arge oleti mu tehke, nagu oleks
see magnet, kes mind sua tõmbab, teile
tundmata. Tsearanis nüüd, kus mu
amet mulle lubab, ilusat, väikest naist
võtta. Klara, kas tõesti kõik toad ära
on võetud. [Naitab südame peäle]

Terve pahem külq?

Pr. Soltmann Ila väinüige korra ^{janule} ~~läbi~~ wad-
data. Aga nüüd pean ma kõõni mine-
ma.

Ellist. Mina tulen kaasa. Tulwase abis-
lumehena pean ma oleti maja sisemi-
sest elust osavõtma.

Pr. Soltmann. Ja teeme patta nina pistma?
Hoidke ennast! Kõik on see laboratoridim,

kus need nõiarohud valmistatakse, mil-
lega naased mehi oma külge kördavad
Me ei näita oma trumpsed.

Puts [keskelt] Proua on sinu [Kaitab pr.
S. poole ja paneb panid maha].

Adelle, Salme, Peet [keskelt]

Roosi [on Putsuga aga prouade taga tulnud]

Adelle Ja sinu on ju ka härra Ellist.

Sina me jääme, sinu on härra olla

Ellist [kõvale] Faewas tule appi, proua
Kalemann ' [Tervitab prouasid ja kõneleb
nemidega]

Pr. Soltmann. Ma kahjatsen, mu prouad,
kuid ma ei saa teile mitte küskal ruumi
anda [Roosile] Roosi, uputage see va-
nuk #1 ukse külge.

Roosi Silmapilk, proua [teeb seda]

Adelle Aga me oleme ju härra Ellisti
lühawad! Ja jutustas meile Kuld-Kullist
ja tema saawitusel olemeigi sina tulnud

Pr. Soltmann. Ei ole aga mitte ükski tu-
la proua. Ammune võimetus oleks -

Kõik kolm Oleks?

Dr. Soltmann Ma peaksin teile sellenes
ööses ühe oma tubadest andma

Reet. Kaup on kindel! Kotame vastu

Adele. Aga misugune ohver

Reet [mürsake Adelet]. Ah, jätke ameti,
prouale teeb see ju kõbu.

Dr. Soltmann See oleks sus sein [Avala
unse paremat kätt]

Reet. See näib ju peris fein wälja. Mina
asun kohe sisse ja teen ennast bequeminis.

[Ara paanadega]

Adele. Kõige südamlikum tänu härra
Ellist jutustas mulle juba, et tema ja teie
õetitar warsti —

Ellist [kõrwale] Täewane halastus. See
ole mul päris meelest läinud, see wants
see Hans oma rumala waletamisega.

Dr. Soltmann [Roosile] Wanik tähtede-
ga tuleb keskele [Adelele]. Muste ütles-
ite härra Ellistist ja minu õetitest?

Ellist. Oh, ei midagi, mitte midagi.
Proua arwas ainult — ah, kui ilusasti teie
selle toa elanikka terwitate? P. Kõige

mis see tähendab?

Adelle. Need on ju minu mehe nime algustähed P. K. Peeter Kalemann.

Pr. Soltmann. Mis? Teie olete proua Kalemann Ausgastet? Kurust?

Adelle. Ja, see ma olen ja Tallinnas, et oma huuduseta abikaasat kätte saada.

Pr. Soltmann [utthi]. Sus kahjatsen ma, aga teie ei või sua jääda.

Adelle, Salme. Kuudas, te ütlesite ju?

Pr. Soltmann. Mis ma ka ütlesin, aga asi ei lähe!

Adelle. Aga lubage vähemalt, et me tunnikesegi puhkame.

Pr. Soltmann. Skitte silmapilgusgi! Ma ei mõelnud selle peäle, et mul lauljad majas on. [Tasa õllistile]. Kui-ge nad ära, muudu sünnib õnnetus. Mehed väinavad iga silmapilku tulla.

Õllist. Noh see on alles mina lugu!

Peet [exlyges]. Mis müra see sus sin on? Mins te tuppa ei tule?

Salme Sellepärast, et me jälke ära peame minema ja teist vöörastemaja otsima.

Peet Koh, seda nüüd küll ei ole [Istub] Sin istub Peet Komask - ja seda tahan ma näha, kes mind suit kigutab.

Adelle, Salme [istuvad] Noh, sun me istume. Tehke mis te tahate.

7 ctendus.

Endised Puts. Anna

Puts [Anna järele.]

Anna [keskelt] Auguste lasid küsida, kas lillekapsad tänä keedetakse.

Dr. Soltmann Ei, alles humme [H / kölestab]. Mis see tähendab H / kölestatakse?

Anna [tasa]. Kuru omad on saäl sees.

Dr. Soltmann [heitumult] Mis?

Anna Sa olid waewalt unsest wäljas, kui nad tulivad.

Dr. Soltmann Noh, ma tänan [Poosile] Poosi, mine sisse ja ütle, et härrad mitte mingil tingimusel wälja ei tuleks.

Rossi [waatab läbi wõtmeaugu] Ei,
sisse minna ma ei wõi, proua.

Dr. Soltmann Miks mitte?

Rossi Wanni pärast.

Puts [waatab wõtmeaugust] Paks här-
ra purustab nagu walaskala. [Ara
keskelt]

Dr. Soltmann Mis ma nüüd pääle
pean hakkama? Oot, nü lähleb [Pa-
neb # / ukse lukku ja wõtab wõtme
ära] Nii, nüüd on nad lukku taga
[Kowasti] ja, kui prouad mingel
tingimisel minna ei taha -

Reet Kümme hobust ei wõa mind ka-
sut ära.

Dr. Soltmann Ja kui laulukute õõsine
laulmine teid ei eksita -

Reet Me laulame ise kaasa.

Dr. Soltmann Sus wõite minuga pä-
rast jääda - Rossi!

Rossi Proua soovivad?

Dr. Soltmann Aita asjad sisse
kanda! Palun! [Prouade pooli]

Kõik kolm [rutu tuppa] Roosi [nannab asjad sisse. A] koputatakse
kõvasti

Prit [hüüab], Tõhke ometi lahti, me
tahame wälja!

Pr. Soltmann [naeratab] Aha, härra
ustuse lähel pahunaks. Aga see ei ai-
ta midagi. [Lähel ukse juurde, hüüab]
Härrad peawad veel natukene ostama
Wõti on katri murtud [Kõwale] Nii-
pea kui naised ära on läinud, peawad
mehed majast lahkuma [Roosi tuleb
tagasi]

S. tendus

Endised. Prits

Prits [keskelt salaja] Proua! met kelo

Pr. Soltmann Mis on?

Prits. Weil kolm härrat on tulnud.

Pr. Soltmann. Saada nad minema.

Sa tead ju, et kõik toad täis on.

Prits. Nad ei lase endid ära saata, nad
olewat wanad tuttawad ja tahawad
teiega isiklikult kõnelda.

67
Pr. Soltmann Tuttawad! Wõrastemaja
~~wõrastemaja~~ on palju tuttawaid.

Prits Ma panin nad esialgu kutsu-
tuppa.

Pr. Soltmann Kui mul pärast aega
on, siis tulen vaatama. Kuid sääl
on esõigus.

Prits Küll ma ütlen. [Roosiga keskelt
ära.]

Pr. Soltmann [Annale] Kline ruttu
prouade juurde sisse ja hoolitse selle
eest, et nad saaki ei tule.

Anna. Miks seda?

Pr. Soltmann. Küll sa pärast teada
saad. Aga kas sa härra õllusti juba
oled terwitanud.

Anna. Ei, sellega ei ole ruttu.

Pr. Soltmann. Mis sul siis niid ära-
ki on.

Anna [kaisutab tormlikult tädi].

Maene, peletud tädi! Mehed on peti-
sed. Kein! [Ära paremale poole.]

Pr. Soltmann. Misteil Annaga on

olnud?

Ellist. Ei saa aru. Aga sellers on meil
homme aegu. - Klara, kas annate mul-
le kindlat vastust?

Dr. Soltmann. Kusuguse mõllu sees tä-
na? Loodetavasti leiame teile üles-
alust.

Ellist [ühuga]. Teie majas?

Dr. Soltmann. Võib olla! Ma võin ju
moneli teisile üles kitleda. [Naendes kes-
kelt ära]

Ellist. Suurepäraline maene! Ma võin-
sin peaaegu oma õnne pärast iseene
päiale kade olla. [Keskelt ära]

Puts [kolme pudeli veiniga keskelt]. Tä-
haksin ainult teada, mis meie private
küll nende kolme pasuna juures meel-
dib. On vist nu kange mad vennad
või sellesarnast. Iha pean nad ettevänt-
likult wälja laskma [H/klopitakse]

Riit [hüüab]. Kas me warsti wälja
saame?

Puts [awab ukse]. Kohe, ma teen praegu

lahti

J. etendus

Pruts Prut Kirbe Saanene

Prut Noh emiti! Kull see kestis aga
kama

Kirbe [Saanenele]. Mul oli juba pör-
gu hirm, et nad meid arve parast kin-
nu peavad.

Prut [Prutsule]. Mis te sääl toote?

Pruts [saladuskult]. Proua saadab
teile sun kolm pudelit veini tee
istumise eest ja lasel teile ütelda:
sääl teisel pool istuvad tee abikaas-
sad.

Prut [tasa teestele]. Noh, mis ma teile
ütlesin? Meie abikaasad! Sääl ela-
vad proua ja tema õetütar. Selgemini
ei või meile emeti märku anda.

Pruts Kas saite aru? Tee abikaasad
on sääl.

Prut [wõtab pudeli, teised ka]. Ütelge ai-
mull, et häa küll, me oleme kõigest
aru saanud ja tahame ka selle jä-

üle käia.

Kirbe [oma pudelit vaadeldes] En tea
kas see see šampanja peaks olema
Fore jook must küll!

Rut [klops pudeli pehta] Uks, kaks,
kolm.

Kõin kolm:

Kallis tilk sul laulan kütust
Kallis tilk sa claque
Wein sa annad hinge kütust
Hõiskama sa paned see šampanj
Iga sööm
Puhas rõõm
Kallis tilk

Rut. Lõpp!

Puts [laulab sellesamas tempos] Pärisel
hullud! [Ara keskelt]

Rut Moh, kas te nüüd kard usute
Me oleme hirmsasti nende päiale
junud. Laulupidu on ikka küll pöörd
pidu si ole sul vara kaasas, ei mure-
sid, ja sellegiures alati pagana paiss. Mund
ei imestaks see sugugi, kui naased meile!

pärs iseenest kaela langexivad.

Saanike. Ma wõtsin ka kõrge a nii
sulawalt nagu see am rasw.

Kirbe. Ja seda ta tege

Rut ja teil oli misugune hirm Tallin-
na es, et ta nii kallison. Siin on
inimestel weel kunstist aime ja nii-
sugune Tallinna naesterahwas armas-
tab koguni teise kuumusega kui meil

Pinus - - Kipea kui nad meid
nägiwad, koke südamed pehmed, kui
wärske sepi. Terve reis ei lähe meil
wõhem maksma kui paar rubla me-
he päält.

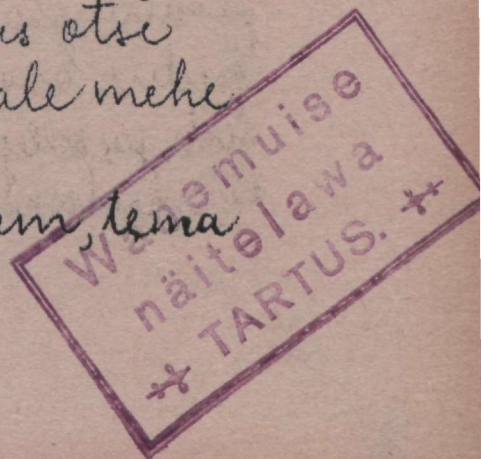
Kirbe. Lapsed, kui see mitte ainult
lõks ei ole ja kui me pärast ikka
terwe leo kinni peame maksma?

Mina pistan putku [Tahab kaduda]

Rut, Saanike [peawad teda]. Sina jääd

Rut Tüdruk ütles mulle pärs otsi
sui sees, mina pidawat temale mehe
muretsema.

Kirbe Saanike on kõrge ilusam, tema

wõib õnne katsuda.
Jaani Ärge ometi alati meelitusi üt-
 ge.

Puit Ei, ei, ei, see ei ole meelitus [wõtavad
teda keskele]. Ütelge ise [näitavad te-
da publikumile] kas ta ei ole ilus
 poiss?

Kirbe Sale juuks ja walgetwerd talje, te-
 ma wõib õnne katsuda.

Puit Mis õnne katsuda? Mad harr-
 givad meile isenesest kaela, seda
 ma teile ütlen, nagu walms põlsonid
Jaani. Kõne lauluselts, "Sinine wares"
 heidab imestuse pärast pikali, kui ma
 poolemiljonilise naesega koju tulen.

Puit See tähendab kui sa ta omale
 saad, pead sa meile ka andma.

Jaani Ah, minu naist?

Puit Ei, raha.

Jaani Oh armastus!

Puit [klopib Kirbe kübara pääle]

üks, kaks, kolm!

Kõik kolm [laulavad]:

Armastus sa minu juhi

Abielu jälgtee pääl

Et ei kaotaks ma sihi

Kaasawara saaks ka tääl

Tallalalla!

[Marsivad üksteise järel keskelt ära]

.10 etendus.

Stans, pärast Anina

Stans [keskelt paremat kätt, hülides].

Whitegi inimest? Prius kallid anne!

Ja, mu pruud, armastawat hinge ei

saa puuri panna nagu kanerilindu.

Aknast välja, uur panti, lehma wagu-

ni pilet ja tuhknai Tallinna poole!

Müüd waja sit mae olusid sin na-

turine uunima hakata [Waatab ta-

gumisesse tuppa]. Fore! Sääb pidus-

tawad lauljad! Ega need niisugust

laotusrikast wortmeest nagu mind

araandma ei hakka. Kui ma ai-

nult teaksin, kus tema on, tema, keb-

le pärast ma kõiki neid hädaohu-

sid oma pääle wõtsin. Lauluga mee-

litaksin ta ilmuma! Ah, kui ma
 mere esimest kokkusaamist enesele
 meelde tuletan! [Laulab]

See oli pühapäeval Kadriorus
 Ma vaatlesin just vahutavat merd
 Ja rõõmsas rahvahulgas olin noorus-
 Ja süda tilkus üksildusest verd.

Kuid äkki ah! Üks ingli silm
 Ja heledamaks lõi maailm.
 Kui õrn ja puhas oli ta,
 Et vaevalt väisin hingata.

Ka tema vaatas merle
 Ja laenetele järel.

Kuid äkki kukub kinnas tal
 Ja ujub väinal lagedal.

Üks kinnas, peenem sort glaci
 Ja mina kindal järel
 Ja piüan teda wahu sees.

Kui just üks paardi paar on ees.

Üks part, see armas, mis see on.

See on küll ikka wist üks konn
 Ja napsab kinda nokasse
 Ja mõlemad sus trime.

Kolm napsu tagasi ma teen,
 Ja inglipilgu tänuks saan,
 Mu õrna, magusa ja südamest
 Ja mina jään tal rüütliks igavest.

Anna [paremalt poolt] Ah!

Hans [näeb teda] On unes see?

Anna On unes see?

Hans Sind näen ma jälle

Anna Sind näen ma jälle

Hans Mu unnale

Anna Oh armsake

Mõlemad Hõisake laulud

Hans Ah, iga tund
 Sust nägen und
 Sa minu ingel!

Anna Ah ainult sind
 Ju ootas sind
 Ihkaval ingel!

Mõlemad Sa, sa, sa, ainult sa
 Woid, woid, woid armastat
 Waat, waat, waat pilguse
 Tungs mul nii südame

Hans [tõmbab poole kinda taskust]

Ja see on mee armulipp
 Ja minu armastuse tipps
 Ma tõstan tema ülesse
 Ja truudust wannun sinule

Mõlem. [kerdavad] Ja see on jne.
 Waat, waat jne.

Anna Ma olen päris segane! Habanda-
 ge et ma teile nii ettevalmistamata
 ümber käela langesin.

Hans Oh, ei tee midagi. Ole on täiesti
 minu hool.

Anna Mis te küll müüd minust mõt-
 lete?

Hans Et ma veel sada korda wõttes
 tahaksin hüpata, et selle eest veel kord
 tee taewalikkudesse sinisilmadesse
 waadata!

Anna Kõa ei tea ju veel tee nimegi?

Hans Esiteks ennast täiesti wõnni-
 likult: Hans Lilla, gümnaasiumi seits-
 menda klassi õpilane, 18 aastat wana
 ja wumase wõimaluseni armastuse
 kütretes.

Anna Hans? Kus nimi ja Lilla - ?

Hans Lilla ei ole nüüd just küll minu
maitse, kuid vanemaid ei saa kah-
jaks mitte valida.

Anna Mis ma selle järele küsin, mis
tee nimi on? Teie olete sin ja see
on pääasi. Aga mis nüüd saab.

Hans Missugune küsimine? Pulmi
teeme!

Anna Ah ja! See on ilus mõte! Ja
millest me elame?

Hans Kulle antakse gümnaasiumi
iga hommiku kaks võileiba kaasa,
need annan ma teile.

Anna Natgida tahab ta minu pä-
rast, - see on tõsine armastus! Wait,
tädi tuleb. Temale ei tohi meil veel
mitte midagi ütelda.

Hans Miks peame temale nii vara
ootamata rõõmu sünnitama. [Põl-
vitab Anna selja taga]

// etendus

Endised, pr. Soltmann, sus Nõmmik

Pr. Soltmann Sada, kätt oleks tarwis
ja sus ka ei saaks valmis. Puts ütles
mulle, et need kolm härrat saäl #1
ära on käinud ja mis teavad pruud?

Anna [kartsleb Hansu kleidiga] Mä
tanan, nende käsi käib väga haste
Pr. Soltmann Keda sa saäl peidad?
[Lükkab teda kõrvale]

Anna [tasa] O, niid peab aga vale-
tama.

Pr. Soltmann [näeb Hansu, kes temale
lahkelt otsa vaatab ja pääga murutab]
Hans Alandlik teener!

Pr. Soltmann Mis see peab tähendama?

Anna Sa küsid veel? Kas sa sus arm
ei saa?

Pr. Soltmann Ah so, see on meie uus
kellner! On ta ometi nõrd tulnud?

Hans Mis, kellner? Lubage õige!

Anna [tasa] Arge vastu rääkige!

Muide peate nohe lahkuma.

Hans Ainult mitte lahkuda! [Wotab
laualt salvrätiku] Ja, ma olen uus

Kellner: Sibulaklopsi soovite? Buif-
stükki, karbonuti [kayub]. Ükskord värs-
keid rasikajalgu!

Pr. Soltmann Komejant! Mine alla
kutsarituppa, seal olewat kolm här-
rat, ja ütle neile, kui nad õlgedel pääl
tahawad magada, siis võivad nad
sua jääda, muudu mitte.

Hans. Iha lendan tuule tiival! Annas-
tus, milleks oled sa mind teenud?

[Ara keskelt]

Pr. Soltmann. On nähtawasti wikk
poiss, aga nusugused nahasid ei ole sul
tawis temaga teha. Nusugused lähe-
wad sus kohe kergesti julgers, isearanes
kui peremeest majas ei ole. Jumal tä-
natud, kaua me enam peremeheta
ei ole, Anna. Kui su tädi tahab, on
ta nelya nädala järele proua Ellist.
Anna. Mis? Käs sa tõesti sellele hal-
wale inimesele tahad minna?

Pr. Soltmann [paahaselt]. Halbale
inimesele? Ellist halb inimene?

Anna [tõmbab paki kivist] Si-
nu härra insener on salakar ja petis. Selle
paki armu-kiyasid on ta mulle nimeta
kiyutanud ja kivist sua saatnud.
Muu magusad, mu suhkru magusad kiyad.
„Muu kõrge armsam hurekene!“ Kõrge är-
nem musumokakene, teistvõisi ta mind
ei nimeta

Hans [on sisseastudes vanaeid sõnu
kiulnud]. Need on ju minu kiyad
Anna Paale selle on ta proua Kalkmanni-
ke veel ütelnud, et mina tema proua olewat
Proua on saäl sees, sa võid ise küsida
Dr. Soltmann [kibedalt]. Ah sus muud
mitte midagi kui ainult rehendamine
selle vara natukesel päale, mis mee ene-
sile oleme kogunud? Üks-täis kumbat
ta võtab, kui ainult raha saab! Aga
see äraandya eksib - [Hansale]. Noh,
mis sa sus sun jälle susad? Kas nitsa-
ntoas käsid?

Hans Ei, ma ei leidnud teda

Dr. Soltmann. Noh, suuremat eeslit ei

meie agent meile ka mitte saata.
Nõmmik [ilmub teise ukse juures, pahe-
 mat nähti] Preua Soltmann

Pr. Soltmann Tee soovite?

Nõmmik Saate meile veel natuke
 värsket vedelikku, ankur on juba tü-
 hi! [Lähel ära]

Pr. Soltmann Puts peab selle eest kohe
 hoold kandma. [Keskelt ära]

Hoans Soe lüks nimetas ta mund

Anna Ega see mudagi ei tee. Seda
 kannatale ja minu pärast

Hoans Oige. Zeus tuli Euroopa juurde
 pullina. Sille päale vaatamata jäi
 ta Zeuks

Anna Ja tee meie uueks kellneks

Hoans Mitte enam kauaks! Kas te ma-
 teate, kes all kutsaritöas istuvad?

Anna Kutsarituba te ju ei leidnud?

Hoans Utlesin ainult mu. Waewalt
 astusin ma sisse, ja keda näewad
 mu silmäterad? Minu onu ja te-
 ma mõlemat sõpra. Muudugi pöö-

rasin ma koke ümber ja jaoksini mi-
nema.

Anna Ah, sellest ei ole midagi.
Kõik onid ja tädid maa pääl ei
suuda meid lahutada.

Mõlemad [laulavad]

Sa, sa, sa unult sa

Woid, woid woid j. n. e.

[Mõlemad keskelt ära]

12. etendus.

Kalemann, Komask, Uyest, Puts
keskelt.

Kalemann [tõukab Putsu pahaselt
est ära] Kuidat wõiks kolmkümmend
aorda kuradit wõtta - meid kutsu-
tusspa panna ja meile õlgesid panna-
da! Too mulle koke proua sica küll
ma temale selgeks teen, mis ma annan.
Ja sus sut tawamata august minema!

Puts [läheb]

Komask Sin oleme küll õige jani-
melt sissepudaru. Kus on niid mee
auwaräti, mis sa meile tööd?

Ujest Ja kus lesk oma noore õetütrega

Komask Ja põdruraad ja kassar ja suttu?

Kalemann Jätke mind rahule! Mul on nii kuu nii süda täis. Selle mahorka- ja torakandi lõhnast saal kutsaritoas ei saa ma elulmas enam lahti.

Ujest [on läbi võtmeaugu vaadatud]

Pagana pihta, saal on midagi sees.

Komask Midä saal on?

Ujest Paar väga ilusat naesterahvast!

Kalemann, Komask Kus? Kus? [Sõn-
kavad teda ära]

Ujest [komistab] Kas te päris hulluks olete läinud?

Komask [võtmeaugu juures]. Laste, see on ju pagana iluse naise!

Kahju ainult, et ma selle suia poole ei aave. Pagast poolt peris armastuse jumalanna!

Kalemann Lase ometi mind ka!

Komask. Ma ei saa aru, kuidas inime
mene omeli nõnda ahne võib olla.
Kalemann. Ma arvan, sul on ju lein
[Waatab wõtme august]

Komask [pahaselt] Õigusepeast lein,
ole ma ütelnu. Aga seantsid asju wõi
ma iki weel waadate.

Kalemann. Kehalasd on mul nagu õige
tuttaw.

Komask [astub wõtku ukse juurde] Tuttaw!
Kuidas tuttaw?

Kalemann. Uhh! on koguni sarnadest
minu naesega.

Komask [Tõukab Kalemanni ära ja wahib
Kui sul wasikul seante naine oles. [Tõukab
kogemata wehmawarjuga wastu ust ja
kargab tagasi. Teised ka.]

Kalemann, Ujest [tagurpidi minnes] Mis
juhtus?

Komask. Iha tõugari wehmawarjuga was-
tu ust.

Adeli [toast] Sisse! Kas saäl keegi on?

Kalemann, Ujest, Komask [taganenwad]

Walgardar wastu #1 ust, see awanel

Kalemann. Oi, wabandage. [Waatab siis
tuppa] Lapsed, waadake ometi!

Ujest I meilus tuba!

Kalemann Palrun kauni waljawate-
ga!

Komask. Pääl om ka iits tore maksawort [Läheb uttu tuppa]

Ujest. Waadake olut ka, just nu,
nagu sa ütlesid.

Kalemann [waatlebust]. Ja sin
seisab ju mu nimi suurelt ja laialt.

P. K. Peeter Kalemann. [Naerab]

See on ju tore. Maja proua on meega
nalja teinud. Sisse, poisid, sisse
Noh, mis te nüüd ütlete?

Ujest. Punnepäraline

Komask [suure wortega wehvides]

Maa, kus mett ja puma ja maksaworti-
13. etendus.

Hans, pärast Ujest.

Hans [keskelt] Anna on teesti mõides-
kult kena Ma olexsin teesti suits-

mendas taevas, kui mitte see närv
salvrätik mulle mu praegust seisu-
korda meelde ei tuleks. Kiud pean
ma veel lauljatele ölut keldrust too-
ma! Issst! Apterer!

Ujest [tuleb #1]. Kumas omeli on
silmapilk tulnud, kus ma oma palat-
valt armastatud näkineule oma
„Tuu tasasele“ ennast võin pühendada
Kuulge-kellner!

Hans [häält muutes] Härra käseb?
[Hoiab rätik näo ees]

Ujest. Kandke see kiri kohe posti poole!

Hans [loeb], Tuu tasane, poste restant
[Utleb] Ah sa wumane kelm! see poste-
restante = Tuu!

Ujest [annab temale sedeli] ja kusige
kohe järle, kas siial selle adressi poole
kuiasid on tulnud.

Hans [loeb] „Kalewipoeg“ [naerab tasa]
Tuu olete see Kalewipoeg?

Ujest. Kalewipoeg olen mina, jah
Sähne! [Annab raha]

Hans Terwe ubla ' Te wöite mu pääle
kindel olla.

Ujest Aga suud pidada ' [Kaitab
nao pääle] Kas teil midagi wiga on?

Hans Hambawalu, oih'

Ujest Wötne tingipirawina ' [One-
sile] Kui see xiri tänä Tiu kätte
jouab, sus saan ma teda hõmmel sil-
mast silma näha ' Süda ära wa-
bise! [Ära #1]

Hans. Koh üteln keegi weel, et kell-
neri amet hõwitaw ei ole. Äha saalt
tuleb tema armas naesukene ' [Katab
jälle nao kinni]

14 etendus

Salme [paremalt poolt]. Ma wari-
sen nagu haawaleht. Kui kellegil kur-
gastes sellest aimu olexs, et ma tundma-
ta inimesele sua kuyutan, ma häbe-
riksin surmaks. Kui häa melega ta-
haksen ma enese vastu wõidelda, aga
xirg on luga wägew. [Hüüab]. Kellner!

Hans. Armuline pruua kaseb?

Salme Wige see kiri posti päale,
aga ilma et seda sun majas keegi
märkaks.

Hans [loeb] Poste restant, "Kalevi-
poja" kätte [Naerab tasa] Sünnib
silmapilk

Salme [annab sedeli] Olge häa ja
vaadake ka järele, kas kirjasid on —
Tuu tasane adressi päale

Hans [suure häälega naerdes], Tuiu
tasane adressi päale? Hehaha, see
nabi on päris jumalik!

Salme Kuidas? Hans, sina? Missugune
häbematus?

Hans Palun mitte jämedaks minna
[Hoiab kirja kõrgel] Muudu väiks
ka tee abikaasa Kalevi pojaks
saada.

Salme. Sa tahad mind ära anda?

Hans. Iha wannun oma aini juures.
Tee kirja toimetan ma kohusetruult
ära

Salme [annab raha]. Noh, võta-aga

et sa suud pead. [Ära]

Hans [naendes] Veel rübla! Niid woin
ma oma uuri wäljalunastada (küll
wõib kergesti raha teenida) [Wahetab
kyasid] Kalewipojalt Tuule tasasle,
Tuult tasaselt Kalewipojale. So —
poole tunni jäule wun ma oodatud
wastuse ja asi on nudi [Ära # 2]

15. etendus.

Pr. Soltmann, Ellist, Anna, Kiskelt

Pr. Soltmann, Jätke mind rahule,
Te olete araanidja

Anna, Aga mina awasin tädi sil-
mad

Pr. Soltmann, Minu ümber lubitsete
sest et te arwate, et ma rikas olen.

Anna, Ja mind tahate naeseks wotta.

Ellist, Kuradi pöhtu, ma ise pean
ometi kõige paremini teadma, mida
ma tahan.

Pr. Soltmann, Ja, wanduda eskate
küll, see on alati meeste abinõu, et
meid wõrkima sundida.

Anna. Aga vanimesest ei ole jät-
 tugi, see härra ei ole veel meie mees.
Ellist. Kas lubate xord, et ka mina
 kõnelen?

Fr. Soltmann. Kas olete minu ümber
 lubitsenud või mitte?

Ellist. Muudugi olen.

Anna. Kas olete mulle ütelnud, et
 ma elus olen või mitte?

Ellist. Võimalik.

Fr. Soltmann. Kas tegite mulle täna
 kosja ettepaneku või ei?

Ellist. Muudugi tegin.

Anna. Ja seejuures saadate mulle
 selle pari kirjasid.

Ellist. Ei ole mulle meeldegi tulnud.

Fr. Soltmann. Te ei ole küll ka proua
 Kalemanni ütelnud, et Anna teie
 puut on.

Ellist. Seda küll.

Fr. Soltmann. Koh, mis siis veel?

Anna. Koh, mis siis veel?

Kalemann [tuleb #1]

Dr Soltmann. Niid on kõik pöava-
valgel!

16. etendus.

Kalemann ja niid lendab tema wälja!
Dr Soltmann [wõimuga]. Hāra Kale-
mann, mu ainuke tōsine sõber, olgu
tuhatkorda terwitatud.

Ellist Hā! Niid saan ma aru.
Sellepärast oli sus anna pilt tema
laadikus. Muudugi, tādē armsamal
on ju sellers õigus. Jumalaga, wilets
naestewõrgutaja, me näeme üksteist
weel [āra].

Komask Mis? Kuidas Mis te tahate
de wai?

Dr Soltmann. Nisugune haawamine
minu majas. See on liig [langel Kale-
manni kaissu].

Anna [nõrgalt]. See olete sus asti-
isa! Sus olen ma küll hirmsa rumaluse
teinud.

Komask. Wana tainapõõ.

Uyest [wõtab Anna ümbert kinni].

Roosi [keskelt, vihaselt]. See on vist
hulluks läinud?

Komask [kõvale]. Ah, sael om ka
midagi muu jaoks. [Tõestivalt Roosile].
Kes om teile midagi temmu kes? [Wo-
tab ta ümbert minnu]

Roosi Hüva Ellist. Ta pidi mind tre-
pi paal selile jooksa ma.

Komask Waate, meante inimene waate,
meante inimene võib olla. Miu süda-
me man lõwade troosti ja kättetasu-
mist [Suudleb]

Roosi [jäab tema kassu]. Kuulge, te
musutate mind ju.

Komask Ainult troost ja kättetasu-
mine.

Kalemann [suudleb pr. S.]. Ainult troost
ja kättetasumine.

Uipst [Suudleb Annat]. Imesta-
mise maailme!

Komask Koguni tõime sisse seade sun
Fallinman ku Kurun.

17. etendus

Endised, Salme, pärast Hans
Salme [lubi unse] Kanac, mee
mehed! Ruttu teistele järel! [Põm-
mutab unse kinnu]

Kalemann, Komask, Ujest Mis see oli?
Hans [kes Salmet nägi, prõva hää-
lega]. Need olivad tee maesed.

Kalem Kom. Ujest [ehmatades] Mis?
 Kus? Kuidas? [fooksenad segamini]

Pr. Soltmann Taivas, selle unustasin
ma koguni ära Te peate kohe lahku-
ma

Hans Ruttu süa sisse [näitab teise
toa pääle pahemat kätt]

Kalem Kom. Ujest See on aga re-
 na lugu! [Ara]

Anna Ikis nüüd?

Hans. Kohe tulevad prouad! Aptekri-
proua nägi teid [Ara kolme jundi]
 [Wäljas kuuldakse kolme Puum-
last laulwat]

Anna. Sis näitame neile, et nad

eksisid. Just õigeli ajal tulevad need
kolm melsikut lauljat [Kõneleb tase
pr Soltmanniga ja Roosiga] Tehke ja-
rle, nagu ma ette teen!

18 etendus

Endised Püüklased Pärast Ku-
ru prouad Hans, Kommin, lauljad
Püüklased Trakala [laulavad endist
marssi ja tulevad ettepoole]

Anna. Ah! [langeb Saaniene kaela]

Pr. S. ja Roos. Ah! [langevad mõlemale
Teise kaela]

Püüklased [peatavad äkki laulid, mes-
tades]. Toho!

Riit. Mis ma teile ütlesin! Mis ma
teile ütlesin. Iseenesest langevad meile
kaela. Saal nad on. Kolm korraga!
Kuru prouad hüüvad välja, löögivalmis!
Ha! Kas oleme teid äraandjaid kard
tabanud!

Adelle [kayatab] Saewas, need nad ei ole-

Kein kolm [langevad lauljatele parema

Kaenlasse]

Kuit Neil kolm'

Koik kolm' Puru meest. Seda wõib
ainult Tallinnas juhtuda. [Laulawad]

Talala

Nõmmik ja lauljad [on sisse
astunud, naerawad, ja laulawad]

Hoans [tõuseb tooli päale ja lehitab
salvrätte]

[Muusika]

[Eesriie]

Kolmas waatus

1. etendus

Kätelawa keskel istuvad Adelle,
Salme, Reet Magawad. Wasse waherag
Muusika Parast Roosi, Anna, Prits
Roosi [teine uks pahemat kätt. Kel lõik
6 Tal on kuud käes ja plekklabidas häs-
gutab] Küüd lõik kell kuus ja juba pead
jahul olema. Kella nelya ajal alles sai
magama [Näeb magawaid prowadid]
Taewas, mis see sus tähendab. [Laseb hüwa
ja labida maha kukkuda]

Adelle, Salme, Reet [üles karates] Mus
on? Kas nad sun on?

Roosi [aralt] Ja, ma olen sun, kraami-
sin tagumise toa üles.

Adelle Ah so, toatührik. Me arwasime,
ti mõne mehed.

Anna [keskelt] Kas kära juba jälle algab?

Kanäe, prouad juba täiesti uides ja vastu-
võtmise toas?

Salme Juba uides? Ütelge parem, alles
uides.

Anna Te olete sus teesti sõna pidanud
ja oo läbi walvanud?

Adele Me wandusime, huiudista kll-
mised kas tabada, kui nad kodus tule-
wad, või mitte majast välja lasta.
kui nad selles toas elavad [Näitab

#1 pääle]

Anna Aga kui ma tule juba sada
korda olen ütelnud, et selles toas kolm
harrat Puust elavad ja mitte Kurust

Adele See võib mu olla, ei pruugi ka
mitte mu olla.

2. etendus

Rut [#1 õomits päas, õõkneub selgas,
hüüab] Kellner

Ruts [keskelt] Mis on?

Rut Pagana pihta, mis teenivad sin
on Rutu saapad ja kohvi [hiskab
prouadele musunäppused ja kaob]

Prits [pahaselt] Küll need vennad
oskavad aga turedaks minna. Aga
ota sõbrakene, varsti üteldakse lei-
le adje. [Wub kolm paari saapaid #1
sisse]

Roosi [wub sinna kohwi]

Anna. Müüd nägite ise, proua Kalemann
Adelle [Salmele]. Ei wõi enam kahelda,
te olete eksinud

Piet. Keige parem on, me kraamime
omad kompsud kokku ja tessutame
jälle kuru poole.

Anna. Seda wõiksin mina Teil ka soo-
witada. Esimene rong läheb kell 12
Teil on siis veel küllalt aega ^{Tall} linna waa-
data. Ruttu, Prits, wige prouade asjad
waksali.

Adelle. Teil on õigus, see oleks keige maist-
likum [Arä paremat kätt]

Anna, Salme, Roosi ja Prits [nusama]

Piet. See wäike on läbi ja läbi wõrukael.
Aga wõta näpust, mu lapskene. Muid
mu kergettipetta ei saa. Ferwe maja on

mee vastu ühel nõul. Perenaese ab-
bumis olen ma kolm Kalemanni
päevapilti näinud. Kaene proua
Kalemanni meel on temast südamest
kahju [Ära]

3. etendus

Rut, Kirbe, Saameke

Rut Nii, rüüded selgas, une võetud
Nüüd veel üks tore sigar näkku [pa-
neb sigari põlema] ja siis jälle seda
jumalikuks Tallinnat vaatama!

Kirbe Ferme kasti sigareid on proua
meile tuppa lasknud panna. Need
inimesed usaldavad meid nähta-
vasti päris punitalt.

Saameke Mina laskeen kohe 17 tükk
kannanisse kaduda.

Rut Nendest maksab tuhat vähemalt
100 rubla.

Kirbe [heitub] Sada rubla. [heelab
suitsu alla, lükkab] Mina pistan
pannema!

Rut, Saameke [peavad teda] Sua jääd!

Puit Täna teeb Saamene oma kosjalle-
paneku. Me paneme ta toredasti ehtesse
Saamene tsitronkollased kindad pea-
vad mul olema ja õige punane lips.

Puit Ja kullatud aarlega pill.

Saamene Ja ilus lillekimps. Lilled on
luulelised. Aga mul on kange hirm.

Puit Fiihi loo. Misugune poene poiss,
nagu sina oled. Natuke õhata, silmi
pöörutada, kall südame päale panna,
sellest saab küllalt. Ja lõpus tõm-
bad sa talle tenorit ette.

Kirbe Nii on õige. Nii sa tenorit lau-
lad, sus ei saa sulle keegi vastu.

Saamene [meditatult] Kas teesti arvate
Mõh olgu [Seadib oma koidu korda]

Puit Üks kaks kolm

Kõik kolm. La, la, la

Üle mägede

Üle metsade

Lendab minu laul

Minu meele

Minu südames

Ulla õppis kangust aklopsi sees
 vasetada ukas ma sind ei mäe

Ulla õppis, õi jee

õppid dulle, dulle, dulle juhi juhi!

Ulla dulle!

[Kes näit paremat näit kuuldes ära üks-
 teise järele]

4. etendus

Anna, Hans

Anna [tuleb paremat näit nõuetele
 tuuppa tagasi] Jumalaga, jumalaga
 igaveseks ajaks [Hingab kergemini]

Jumal tänatud, et nad nõud ära on!

Niud võib omegi jälle kergemini hää-
 gata!

Hans [kes näit pah. näit] Tere, hõmmi-
 kut, Annakene! Kuudas lood on

[Näitab paremale poolis ukse poole]

Anna Praegu lahuvad pöuvad
 majast. Puts võib nad tagatrepsit
 välja lüüa.

Hans Bravo! Seda olete hästi
 teinud. Härrad on kümme minuti

est kutsariluppa jõudnud nad ta-
harvad omad asjad kätte saada ja
kohe ära sõita.

Anna Kus te siis üha kõik olite
Hans Puyutasime laulatega need
aga ajasivad meie kuni härradale
tuju sisse. Härrad võtsivad juha muu-
sina keeri käest pillid ära ja tahtsivad
laulupidu platsil wägisi Paradus ja Pent
ette kanda. Õnneks laskiswad nad tulla
ja ettevõtte läks nurga.

Anna Tulli?

Hans Ja, mõni arwas, et Paradusis üm-
mene nagu inglid sargusael peab olema,
teised latsiswad selle ära ja mõnda jaa
nõu katri.

Anna Ja lõpp?

Hans Noh, oli „Anlagelil“

Anna [ruttu] Kas teie ka saal olite?

Hans Kuudas te seda wõite uskuda?
Esileks kolblus ja teiseks ei võlnud mul
raha ja kolmandaks ei võlnud aru.

mind kaasa - ma läksin siis üksi
 auldhõwisse, kuhu ka teised pärast
 järele jõudsidwad. Selle püha ukna
 püha eest olen ma wahemalt 100
 miisu ara teeninud.

Anna Mitte ühtegi ei saa arusa-
 guse wõhulnuga.

Hoans Ma leian 25.

Anna Mitte üht Meie ei ole
 terve wõ mitte selma aru sa
 nud hinni pärast.

Hoans Meie? Sus on mu armu tu
 saatus weel kellegi südant liigu-
 tanud?

Anna Ma olen tadile koin
 ara jutustanud. Ta on paras meha-
 rusest üllist, petuse pärast.

Hoans Aga üllist ei teegi ju
 mind kui unustab ainult pr
 Soltmannist. Ta on seda isel
 le ütelnud.

Anna Kus siis?

Hans Kurust. Kust ma ju ka teata-
wad need kirjad teile kirjutasin! Mu kõige
armsam hurekene.

Anna [naerab]. Mis? Fee käest tulwad
süü need kirjad? See on ju tore. Süü
oleme õllistele üleskohut teinud, süü võib
päine meil jälle paistma hakata - süü
saate ka oma muus [kaisutab ja suud-
leb teda]

Hans. Küll maitses see hästi!

Anna. Ja nüüd tädi juurde [Hansuga
keskelt ära]

5. etendus

Kalemann, Ujest, Kormas, pärast

Prits keskelt

Ujest [joobnult, niusama teised, müras]

Terme Tallinn on naeruvaariline, ütlen
ma teile. Üks suur, üles puhutud lollus!

Kalemann [kaivalt]. Ära ometi nii

karju, Ujest, inimesed on jäänud alles.

Ujest. Tallinnlased ei hõimata maga-

da, ma ei luba seda mitte.

Komask [naerab ühte puhku] Latse, küll olli lus olla. See Anlaag om pens Paradiis!

Kalemann [xurvalt]. Jah, madusid on saäl ka.

Komask [naerab]. Hahahahaha! Jah, madusid olli saäl küll, aga riige lobused ja libedad. Uits olli nende sean [ühtab suurust] seantse silmege! Kui meil juba teine pudel olli, säs waats ta riige otsa riige

tulepurtskaw magi.

Ujest [riinemehena]. Mis on ülepaä armastus? Armastus, armastus on wastastekkuise külgetõmbamise olex.

Kalemann [xurvalt]. Kui meel naesed sest teada saawad - muna piigstan silmad kinni.

Ujest Naeste on!

Komask. Mea salga Reeda chen juba
maha. Te ei usuki, kuidas ma võlete
mõista. Kuidas olli eila õige see kan-
kank [Tantsib imelikult] Chassez en
avant.

Uyest Kas teie kuulsite, kuidas ma
eila Kuld-Lõvi sille ühõpsilasega rim-
ber käisin? See poiss saab minu pää-
le mõtlema.

Kalemann. Mis sääl õieti oli?

Uyest. Tema hakkas minna tundmata
"Suu tasase" kohta märkusi tegema ja
ütles mulle, "va' patuomas"! Suis oleksite
mind pidanud nägema. "Müggad võie
pistolid" käyisin ma, "valige" "Suu ma-
seisan, üks Eesti Kalempoeg" [Komis-
tab ja kukub tooli pääle].

Komask. Ja sõs satte ta lumva alla!
Oled see üks ka üits saadama mees! [Ka-
mandab ja tantsib]. Seen anglees
Puts [keskelt]. Tere hommikust! Kaks
kupa on teil jaoks sin ära antud [An-

Nutab kiyad Ujestile!

Ujest [leeb ägedaid liguturi] Ho-
tema käest!

Komask Ah selle henge mamsli
käest [Tants bedase] Sasse kroo-
seen!

Kalemann [on seni nurvalt istu-
nud] Mul on väga suur patu-
kahetsus hinges Kui ma oma Ade-
le paale mõllen wõiksin ma nut-
ma hakata. [Nutab]

Puts Ahh, need on nüü kõwasti
hõmmitamud! [Ära keskelt]

Ujest Kalemann, sõber! Ta tulib
Lõunacyas Kachorus Tundemärgis
puhanne woosimpo.

Kalemann [on nüya lugenud] Kui-
das inimene ometa me halb oma
naise wastu wõib olla! Ho abenema
pearsid sa [Nutab]

Ujest on na tere nüya lugenud, õige
õratabud!

Noh, see peaks mulle ka veel meelde tulema. Mitte ilmasgi. [Kertsutab kirja kerku ja viskab maha]

Kalemann. Mis saäl sus nuud on?
Ujest. See peaks üliõpilane Kuld-Lõuast.
Sus võiks ju igains tulla!

Komas [jätaks bantsimise]. Mis ta sos
suust tahab?

Ujest. Kahewõitlusele tahab ta tulla.

Komas [naerab]. Hahahaha! See on tore!
Küll ta sul näidab! Puhus ta su.
[Tantsib]

Ujest. Mida ta näidata võib. Mäe ei lähegi
mitte kahewõitlusele.

Kalemann. Sa ise ju kutsusid teda wälja.

Ujest [karjub]. Kas sus inimesel kohe waja on
wäljakutsed vastu wõtta? Kuudas on ülepää
nusugune kahewõitlus? [Komas
kuulatab]

Kalemann. Sina seadid ennast paremat
käth üles, tema pahemat käth ja sus põrn-
mutate nõndakaua kuni üks langle.

Ujest. Kui aga peaks üliõpilane ei langle?

Kalemann Sus pead sina lange-
ma?

Komask [laulab ja tantsib] Hahaha!
Le cavalier sulle.

Uyest. Arge arvake, et ma kardan,
aga - -

6. etendus

Emdised, Kemmik Puts keskelt

Puts. Sun on härra Uyest [ära keskelt]

Kemmik. Tere, lapsed! Noh, kuudas lu-
gu teile meeldis Minule väga joim
juba paar rutulist konesu hommikus.

Ei tahtnud kaua viivitada, et see väi-
ke asi juba täna enne lõunat oiev-
datud oleks. [Komask kuulatab teile

aga veel väinseid tantsu lugutusi]

Kalemann. Mis sugune väike asi

Kemmik. Uyesti ja minu sõbra Lööjaku
vahel. [Uyestile]. Sa walis mõõgad,

oled sa nõus? Muidu, kui sulle
pistolid paremini meeldiwad, sus on
see temale üks kama kõik.

Uyest. Kama? Minule on ta ka

Kama kõik. Ma tulen kohe tagasi.

[Ara # 1]

Komask [silgutab silmi ja müksab
Nõmmikut]. Koh, ärge jahtige. Lepitege
asi ära.

Kalemann. Kas see Lööjan sus nõnda
hirmsasti verehüüeline on?

Nõmmik. Mitte põrmuge, ta on kõige
rahulikum inimene. Aga apteker oli
ju nagu pöörane.

Kalemann. Seeme negadega ja kahir-
litega kahewõitlust. Ma kutsun teid
väiksele einule alla Kadrioru.

Nõmmik. Võtan vastu. Mõlemad vasta-
sed peavad karistuseks seltest jõumal-
jumalaga lapsed [ära keskelt].

Kalemann. Jumal tänatud, see olens
oendatud. Küll see saäl sees aga
võis väriseda!

Komask. Ühest, ta läks ära, sa võid
välja tulla. [Ara # 1]

Kalemann. Seda sõitu saan ma
mäletama. Kui mul ainult aimu

oleks, kes meile naesed kaela äsitas.
 [Komaskule, kes jälle wälja tuleb]. Noh,
 kes aptener on?

Komask. Lännu! Kadunu! Annest
 wälkä! Selle sedeli om ta lawwa paale
 jättan. [Loob]. Elage hästi, armsad
 sõbrad, kaastundmus ajab mind mi-
 nema - ma ei wõi ühtegi inimest ära
 tappa! - Küll om aga ää südä!

Kalemann. Wane mees!

Komask. Mis om aga temä range-
 wuige miid? Mina ohwerdan en-
 näst temä eest!

Kalemann. Ma tahan selle naesle
 oige üks tubli portsjon jämedusi
 ütelda.

Komask [põlgates]. Ku ta aga elus
 om?

Kalemann. Sus ütlen ma temale
 ehk midagi muud. Aga ütelda
 tahan ma temale igal juhtumisel
 midagi [Ärra #1].

Komask. Wana wõrusaul. Mees.

Wanemuise
 näitlewa
 + TARTUS. +

võis ennast ju ka ohverte [Hüüab
järele]. Mis sa saäl mulested, vesi
joosib silmist nõnda, nagu tahvas
sa Ulemuste järve tühjas pumbate
[Naerab]. Ei oles uskungi, et see Tal-
linn nõnda lõbus on. Esivanais
see Anlaag.

Litse, litse, kui muu muu vanamoor
mut nannu oles. Hahahaha!

7 etendus

Komask, Peet, Hans

Peet [keskelt paremat kätt löök Ko-
maskile kael öla poole]. Wumask:
omeli oled sa mul näes

Komask [wahib, nagu ei tahaks silmi
uskuda, tikk aega Peedale otsa, chma-
tatult]. Muu vanamoor!

Peet Ja, sinu naene, sina wumane wa-
letaga

Komask [nature tribudes]. Niind aga
häämedell [Kowasti]. Kuidas nõnda?
Mida lahad sa wõletejega üteldi?

Peet. Hõh, kuidas on lugu aumoorastega?

Komask Aiuwõoraslega? Ja meidigi
meie oleme aiuwõorad.

Reet Tee? Kus pool suis? Kus kõige
Anlageidel wõi kus te oate hulkaute?

Komask [haawatult] Anlageidel?
Mea ei tea suguni, mis asi see on?
Ja kus meil hulkautes aiga on?
Meil alla kõige pidulik istumine

Reet Kas lüüa all püütkamine
mitte nah?

Komask See oled in mända
umbusklik mee vastu, see on
nõnda haawaw

Reet [pahaselt] Ära sa misugust
aiusat nägu te! Anlageidel oate

Komask Reet, wõi seda wõid sa
muust usku! Mea peas seanten
kohas küüma, nuna õmetig mee
õndsas kasuennä ämm ära em
surmu - [nutab] seda ei oles ma
süst uskun [Pühis silmi]

Reet [vaatleb kätt, millega ta silma pü-
leb] Ah ah ah jah! Aia niid temburi-
ta. Kus see su karkatuse sõrmus on?

Komask Ka ta sõrmus ei ole [kuihale
kätt] Ei ole - - sõrmus on saul - sör-
mus om ää paiga pääl. Saal [Sõn-
bal püksitasku wälja] Waste [tuletab
meelde] Ah jah, sõrmus om mu rüga-
taskun

Reet Kuyataskus?

Komask Jah, kuyataskun Saimes-
ted ka ega asja üle Om ju pers uus
kuyataskun Asi om nimelt nõnda -
- [kõwale] mitte aimugi mitte aimu!

Reet Olen uudishumuline.

Komask [kõwale] Hea ka. Kowasti
Me oleme jü nüüd Tallinnan. Selle
üle ei wõi kahelda. Noh ää küll, me ole-
me sös niid Tallinnan - [agedalt] Wõi
tahad sa mulle sun ka waster waelte?
Noh, ja sös sai ma wana sõbrage, wana
Pruuwege kooku, see üteli, et läame

raasine kõndime Sõs jäudsime Nib-
 lande waksali manu! - Dige wäike
 waksal, saab see muskil seina peal,
 et taskuwaraste eest hoiatades. Noh,
 mõlli ma, peab koha waartaja eest
 ära kindla paiga paale toimeteme
 ja tõmmasi sõs sõrnuse sõrnest
 ära ja pistsi nuga taskude. [Kõwale]
 Mul ei ole ju terwen elin anamp mal
 limpet asja kui seda sõrnust, mis
 õnne lundemärke [Kõwale] Mille-
 aisku!

Reet, Kõik wale! [Harrab äkki kin-
 jataska järele] Mis pilt see on?
 Kõmusk [kõwale] Ei taewas see
 ühis mansel Antaagedelt! [Kõwasti]
 See on Aino Tamme pilt, selle ma
 ostse laulupidu platsilt.

Reet See näin Aino Tammi. Mis kül-
 lu uide tal sus seljas on.

Kõmusk See on Petseri rahwaruu
 Pilt om üteli nõutsendil üles wõet, mis

Ja Seetumaal rahvaarvustsed, kusidell
korjamiseks tõime pami.

Reet [võib-olla] Ühte sõna ei usu maastan

Komas Või ei usu. Iga see vana lugu.

Ma ole sul külat ilusid lugusid jutus-
ten - kas sa mõnda oled uskun? Mit-
te ühtegi.

Reet Ühtegi sammu ei tohi sa enam
elma minnuta teha.

Komas [kruusidamisesell] Ja seda
peab sa karistuseks, Reetake? Sa ei tun-
ne mu südant veel? Ku mul mõne muu

mõte veel päale sin om olma. Reet ka
sa ema. Komaski man kahelk võid.

[Arvab kasa karistuseks]

Reet Ei, misugune toon ei räägita. Sa
oled ikka mu vana hää Komaski.

Teised on sind ainult nease vedanud.

[Kaisutab]

Komas Jah, nee om küll iluse paasi!

Kuegu na veel võid muut kasa võt-
ta. Oma rumalusest latsi ma ütenu.

Mulle ei ole julgust ei ütelda. Mul ei ole seda kunagi olnu, Reet. Mäe me katesse altari ette latsime, ka mul ollu sös julgust ei ütelda?

Reet Oh, kui me nüüd juba sun toleme, vaatame sus õige seda. Tallinna ja laulukõrde põhjalikult. Hoovispaiss peab kõhe me asjad tagasi tooma. Teised võivad ukse tagasi sõita. [Ara oma tüppa]

Komas [naerab] Huhahaha! Ma tunne ju oma Reeta! Hüpea me ma henge põhjast raugen, sös em ta kõhe pihme!

Hoans [keskelt koputab temale öla pääle] Te olete ju see õige võrukael. Komas Ka ei ole woi? Ma woi brütsiütlemede maht olla.

Hoans. Kas teil sugugi häbi ei ole?

Komas. Seda ka veel? Wastuõnna ma oless sellepääle kangeste uhke. Oma koduse en tsirkuse en mänge ma

rumalt Augustid. Ma ei tee midagi ja
naru tõise.

Reet Noh Komask, kus sa mu kaua
jääd [astub Komaski juurde]

Komask Ma ole juba suur, mu silmä-
teräke [magusalt]. Niid laame lau-
lipidule [Tasa Hoansule] Pileti kassa
mun kaste ma ka ära [Kõdetab oma
naast] Kõde, kõde, kõde naisele [Hole-
mad naerdestuppa]

Stendus

Hoans [üksi]. Kena abelumees. Minust
saab hoopis teistsugune - Aga seda ei
saa küll järgmise nelja nädala jooksul
veel näha, sest tädi ümises midagi nagu
"kõwatagused mäyad", kui ma Anna
müest palusin - Ei tee wiga, seda noorem
on mul aega oma nime kuulsaks teha
& ialgu võtan ma kupleede kallal
[Kuplee]

[Eesriie]

Muudatus

Kadriorus. Pihemal poolt liikne
pinn, selle taga puhmas.

Koor [tuleb paremalt poolt üle näite-
laua ja kaob. Laulab: laul II. vaatus,
1 etendus]

10 etendus

Pr. Soltmann ollist Anna

Ollist Mitte ühtegi sõna enam, Klara.
Kas, mis minu poole langes, on kadu-
nud ja tee raha näitas mulle, et ma
tee südamele mitte võoras ei ole.

Pr. Soltmann Koh sus! Kelya nädala
järele olgu pulmad.

Ollist [süddel teha] Seda ei saa
tee kahetsema.

Pr. Soltmann. Aga kui meid keegi
naeb!

Anna [ilmub taga näitelaval, plax-
sitab käsa] Bravo da capo.

Pr. Soltmann [heitumelt] Anna!
Ellist. Ega see midagi ei tee. Tema
 ilm peab teadma, et ma õnnelik olen
 [Tahab uuesti suudelda]

Pr. Soltmann. Me võime ka ilma päält
 nägajaleta õnnelikud olla. [Pögeneb pah
 poole]

Ellist. Ega te mu käest ei pääse. [Jäule]
Anna. Ah mu häa tädi! Küll on mul
 ta õnne üle häa meel, ehk see küll
 õigusepärast õige halb on, et ta sõn-
 sust midagi teada ei taha. Tema onu
 Kalemann on meid kõike pruukestele
 kutsunud, ainult tema otsib linna
 mööda ungi, et härra apteker Ugestit
 ules leida. Kaduorus nägu ma teda esi-
 mest nõrda, sin tahan ma temast
 unistada. [Istub pingi peäle]

11. etendus

Anna, Rut, Kirbe, Saanicke

Rut. Sun ta on soatudruk ei walle-
 tanud siis mitte.

Kirbe [Saanickele]. Paremat juhtumist

veerõks sul ollagi.

Taanike [suur kimp, kollased kindlad,
suur kuldne pinne, nez, väike kepike]

Mul on kole suur hirm.

Kirbe Ma ei saa aru, kuidas sa ennast
nõnda naerivaariliselt võid teha.

Taanike Võta sina lillering ja aja
sina omete asjaoode.

Anna Sa tea mis need tahavad, need
näevad mu pühakult. pedulised
välja.

Rut Mitte karelda, ütlen ma! Sul on
ksikrom kollased kindlad käes, sina pead
asja jooode ajama.

Taanike [kohatab ja seadib ennast val-
mis] H m' - H m' - ku lähe! Mitte sõ-
nagi ei tule suust.

Rut Sus laula! Üks, kaks, kolm.

Taanike [laulab] Kallis Anna

Rut, Kirbe

Anna, Anna

Taanike

Taeva manna!

Rut, Kirbe

Manna! Manna!

Taanike

Hinges kanna

Riit, KirbeSaamekeRiit, KirbeSaamekeRiit, KirbeSaameke

kanna, kannu

Mund ja anna

anna anna

Mul oma armastust

tust ja ja

Kui ei või mund armastada
 Võid mu hinge kurvastada,
 Ja see maksab kalli henna,
 Pest mu und võib lohki minna
 Just kui sarvist sahvki pott
 Pott, pott, pott!

Kõik kolm. Hing tal lohki läab kui pott
 Pott, pott, pott, pott, pott!

Anna [väga imestades] Aga mis
 harrad, mida te soovite?

Saameke [põlvili] Naist võtta

Anna. Keda?

Saameke. Teid.

Anna [naerab] Hehahahaha! Kuudas te
 selle naljaka mõtte päale tulite?

Riit. Te ütlesite mulle ometi, et ma
 teile ühe mehe välja peaksin otsima.
 Siin ta on.

annast annast

123

Anna Kahjatsen, et teie lahket
pakkumist, vastu ei wõi wõtte. Kuid
teie lugu oli ainult eksitus kuru
ja Puru wahel!

Kirbe Eksitus? Jumalaga! [Tahale
kadu]

Rut, Taanime [peurast teda]. Sua
jaad.

Kirbe [kõige suuremas hirmus tõmbab
suure kõbe uini taskust]. Minugi-
parast, sin ta on

Anna Rahustage endid. Mina üksi
olen eksituses süüdi ja me oleme me
südamest selle eksituse üle naernud,
et tädi teid hää meelega veel paar
päewa maksuta oma juures peab.
Kõik kolm maksuta?

Taanime See on otse umastaw!

Selle eest peate lubama, et me teid
lauldes kontserdi aida saadame

Rut Üks kaks kolm!

Ule mägede j. ne. [kõik ära]

124

12. etendus

Ujeste [ettevõtlikult parematkätt,
soosikimp käes] Ma olen enam
sunnud kui elus, aga seda rangde-
vund ei tohi ma mooda lasta
minna. Ujah! Saalt tuleb ju Kormask.
Ei tea, mis see sun tahab? Pütta puh-
ma taha. [Peidab ennast]

13. etendus

Ujeste. Kormask

Kormask [parimialt poolt suur soosikimp]
Ma peitsi oma päise mant-
payeme kaulusidki platsi väravas.
Junes olime suuri rahvamurd, et ta
me silmapilgus lihts laskis. Muidugi
kadusi ma ümber nurga koha ära.
Ja seda noort manilist võe ma von-
dasama manitse, niigi Kalemanniga.
Keramus! Saalt tuleb ju Kalemanni
maene apteku omage. [Pütta pahe -
male poole ära]

4. teendus

Adelle Salme

Salme suure roosikimbuga. Se teate
te nüüd kõne. Otsustage nüüd

Uyest. Minu naene? Ja roosikimbu-
ga? Mis see peaks tähendama?

Adelle Olgu teil oma mehe vastu ka
mis teil on aiga. Teie teadusena nuga-
vahetust oma Kalevipojaga alata,
seda ei oleks sa tohtinud teha.

Uyest. Mis? Minu Salme on Teie
tasane!

Salme Uyest on me õnnis ta ja mu-
na igatsen tundmuse unka hinge
järele.

Adelle. Unstaus Rendes vausst ei
tohi midagi välja tulla.

Salme Aga mis tee Kalevipoeg
nüüd tuleb, a kedagi es ei leia

Adelle seulma peab ta kedagi,
nimelt münd!

Salme Teie tahaksite = ?

Adelle Ma tahan teda oma tüeliku
naesliku uhkusega jälle ei ole võinud
tee päale tagasi vana.

Salmi Mõnikesid see roosikimp, aga
känge mu Kalewipojaga omal maa-
lõber. Tema kuyadest kõnitleb nüüd vägev
vaim.

Uyest Ma olen Salmi ülekohtu ter-
mist. Tal on sügü hinge.

Salmi Kui Uyest nii kuyutaks, ma
jumalikaksin teda [Pahemat kätt ära]

Uyest jumalik naesterahvas. Tema
es pole võinud tahan ainult andeks
pallida. Salmi jälle

15. stendus

Adelle Kalemann Hoarise

Adelle [vaatib kilessi taga] Üks võimas
mees roosikimbuga? - See ta on Ma väri-
sen peaaegu, aga mis võiks mulle jahi-
tuda? [Isikult pungi päale, pöörati]
nää eileastuva Kalemanni eest kõr-
wale, kus juures ta lehviti aga näo es hõõks]

Kalemann [suur kemp ammas. Tal on
pikk must habe] Sun olen muna,

õpdaal pinn ja pingi puul tema ma
mestsin illevahtuse parast wale habe -
me. Talje järele otsustades on ta
alles noor. [Istus] Hem! Hem!

Adelle [sausama] Hem! Hem!

Kalemann. Tana on ilus ilm!

Adelle [kõrwale] See hääl! Kas see
wõimalik on. Ja, ja, habe on
wale! Sun ei ole uhtegi kahtlust

Kalemi poeg on minu mees.

Kalemann. Kui ma ainult nägin
wõiksin näha, et teada, kas ja
medaks waja minna wõi mitte

[Katsub waadata Adelle e lapse.]

Adelle [kõrwale] Kõikma werd
nüüd, et ma teda täiesti tabaksin

[Kõrwale õrnalt]. Ma leian, et

Kalemi poja suur niasama palju -
chatter on nagu ta sulggi. Humane

oomab tükeringa maalida

Kakemann Mis saad siis võib jätta-
da mu olen püüinud ka välist ka-
nadaans võib ikkagi veel minna

[Kergab püsti | Tänu olen sulle lasine!
Heins armub ära | Mütt! See on tä-
de! Ära pakem. kütl.]

Kakemann [Chimutades] Pajana
pikta!

Adelle [kannatamatult] Noh! Sui-
tusuni ootab! Kuidge, ta ootab.

Kakemann [kõrvale] Niinik seab
asja ümberpöörama. [Minustades,
me et Adelle chimutab.] Kas ta oo-
tab või see vunduseta maene. Heins
küll, ta ei pea mitte ilmaasja oota-
ma. [Kõtab kabusine ära] Waata
mulle otsa ja värise, abelirukku-
ja!

Adelle Kakemann, mis sulle meel-
de tuleb?

Kakemann. Tahanud olen ma sind.

ja lasen ennast lahutada. Seda hästi
igavesti! [Tuub nagu lähers]

Adelle [joovselt järele]. Aga Peeter, ole
ometi mõistlik. Seda rumalalt kimpu
kannan ma ju ainult apteeri naere
asetaütjana.

Kalemann. Mis? Ja mina olen jälle
apteerile asetaütjaks hakanud. Adelle!

[Kuisutamise valimis]

Adelle. Mu Peeter, kuidas ma sulle
ülesõhuti olen teinud! - Pr. Soltmann
on mul kõik ära jutustanud. Miks
ei ole sa mind rohkem usaldanud?

Kalemann. Seda jutustan ma sulle
teine kord. Aga nüüd tule laul-
jad meie külalised, ootavad juba.

[Mõlemad pahem. näht ära]

16. etendus.

Hans, Komask

Hans. Omu oma naesega käskäes -
Kalendris seisab päiksepaistet!

Komask. Apteeker põlvitab oma
vanamoore ehen - nende henge on

uitskoist löuden.

Hans. Seda teeb Tallinna õhn. Sin
tuldakse hoopis teiste mõtete peale.

Komask. Miul läheb süda peris
alampes, ku ja jälle selle narutse
kuu peale mõtle.

Suett.

Hans. Kuid warsti on lõbud kõik lü-
nid.

Komask Ei saanudgi pidul veel kä-
nid.

Hans Küll kahju on maha kõik
jätta

Komask Kus mammata sin wõisid
tetta

Hans. Kuid Tallinnlast usku ei

Komask See om kangeist kawala
saksu

Hans Kad tüssawad sind nii mis
kole

Komask Kuid mea neist üks lollemp ei
ole

Mõlem. [nalgunalt ahwardades]

On see küll klube, see wana Tallinna,
Kuid kuu on krobe ka wastu hakkama

Hans. Oh en sin küll ilusaid maesi

Komask. Ma woid mis ka nature kaesi

Hans. Nii kawalast wõrku nad wiswad

Komask. Ja silmist kui põmmised laskwad

Hans. Peaks sarnase armsama saama

Komask. Sõs Reedale ütlen adge ma

Hans. Ja temaga käsikäes karia

Komask. Ja rüublitest mõõrida saia

[Prosa]

Hans. Oh ei, sin wahetatarse ainult
magusaid mususid.

Komask. Noh, sõs sa oles küll sihen.

Saal oli üla Anlaagel üts ilus
koetants ja mamsel. Ka tääd, mis
tema muige tahts wahete?

Hans. Südameid?

Komask. Ei uuu

Hans. Ja te tegite seda?

Komask. Muuduki. Nausterahwaste
wastu peab wisakas oleme.

Hans Mis? Oma kuldauuri vahetada-
site ära?

Komask Olli ja Amerina kullast

mea teie sellega ära sehvõti

Mõlemad [naerdes] On see küll

kleit, see vänu Tallinnast j. n. o.

Hans [Kupleed ad libitum]

[Mõlemad ära pahemat kätt]

17. etendus

Pr. Soltmann, Ellist, Kalemann, Uyest,

Adele, Salme

Pr. Soltmann Kiu on sus niid kuu

korras ja Tallinn ja Kuru on kõige

paremas kokkukõlas. Kes selle teinud

segaduse sus õige sünnitas

Ellist Hans müidugi! Ja seletas, et An-

na minu pruut olewat

Pr. Soltmann Mennu juures mangesta

kellnerit

Uyest Ja mee juures oli ta kirjawahe

tuse vahetalitajaks

Kalemann Kinnu anwete seest waras-

tus ta Anna pildi ära

Adole Hele andis ta nõuu Tallinna
teile järele sõita

Salme Hele mõiki on ta unapidi
vedanud

Kõik Hans! Kus on Hans?

18. etendus

Endised Hans, Anna, Rut

Kirbe Jaanese

Hans. Sun ta on!

Hans, Anna [põlvili Kalemanni
ette] Onukene, palume teie õnnustest.

Kalemann Kõimal jõmpsikas, ma an-
nan sulle nohe. [Tõstab käe]

Hans [tasa]. Siis jutustan ma Anluge-
de saladused ära.

Kalemann [anne] sobralikult] Aga
ei, enne oleme leplikud Igale patu-
sile antagu andeks Kuu sul habe on
kavvanud, siis tule uesti õnnustest
otsima!

Hans. Oi taewake, siis pean ma
kõiku eotama.

19. etendus

Condensed. Reet. Komask. melid

Reet [weab Komaskit kraetpidi] Ara
 raagi sonatgi wastu, minu kowalt
 ara jooksta, waata aus mood on
Komask. Mu ole sut termen lennan
 otsin Homme kowat sa ennast aja-
 lehen gadumid asjade all

Reet. Ja muidugi otsinud! Samma-
 warawal istus ta selle wale Aino
 Sammega, kes Anlagedel balletti
 tantsib

Komask. Kelle kaest sa sos nuse-
 gust juttu oled kuuln

Reet. Hants itles mulle.

Komask [wihasel Hantsule]. Seda
 pead sa kuhetseme [Seib enesele
 solme ninarati sisse] Ootra, ootra,
 kuni me kodu jouame

Reet. Kodu. Uns, kaks, kolm!

Koin kolm.

Kodumaale Kurusse

Kodumaale i hname

Teie jälle Kurusse —

Kalemann. Pidage, pidage! Kaasa
tohete jüra, aga laulda te ei tohi.

Piet Lõpp. [Wanwad ännu]

20 etendus.

Kõmmur, lauljad

Kõmmur [õllega]. Sõnwis, lapsed!

Kuru - Puru elagu.

Kõnn. elagu.

Lõpulaul.

Lalala

Kui hästi tegime

Kui hästi naersite,

Kõnnus Kuru

Ja ka Puru

Sus wõib juhtuda,

Et üks teisega

Wanemuisesse

Wool tuleme

Dulie, dulie, dulie j n e

[Esime]

